

Maa Islanti ▼

Hae

Maa: Islanti

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 04.01.2018 – 09.05.2018

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 09.05.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Reykjavikissa on kolme yliopistoa, joista kahteen Tampereen yliopiston opiskelijat voivat hakea vaihto-opiskelijoiaksi. Yliopistot on helppo sekoittaa keskenään: on maan vanhin ja suurin yliopisto University of Iceland (Háskóli Íslands), sekä yksityinen University of Reykjavik (Háskolinn í Reykjavík). Itselleni sopivia humanistis-yhteiskuntatieteellisiä kursseja tarjoava UoI oli näistä selvä vaihtoehto, sillä Reykjavikin yliopiston kurssitarjonta painottui tekniikkaan sekä kauppa- ja oikeustieteisiin. Tapasin vaihdon aikana myös muutaman RU:ssa opiskelevan vaihtarin, ja he olivat opintoihinsa oikein tyytyväisiä.

En halunnut opiskella vaihdossa pääainettani journalistiikkaa, joten minua ei hakiessani haitannut tieto siitä, että Islannin yliopisto ei tarjoa pääaineeseeni liittyviä kursseja englanniksi. Hakiessani kokosin alustavan kurssisuunnitelman lähinnä sosiaalitieteiden kursseista, joita yliopistolla oli tarjota runsaasti. Yliopiston sivut olivat helppokäyttöiset ja kurssien valikoiminen kävi kätevästi.

Elokuussa sain tietää, että valtaosa valitsemistani kursseista ei joko toteutuisi tai minua ei päästettäisi osallistumaan niille. Kurssisuunnitelma piti laskea ja koota pari kertaa uudestaan, sillä ensimmäisellä kerralla en ollut perehtynyt vastaanottavan yliopiston sääntöihin tarpeeksi tarkasti. Yhden lukukauden mittaisen kurssisuunnitelman piti sisältää vähintään 30 opintopistettä opintoja, joista vähintään 60 prosenttia oli kotitiedekunnassani. Vaikka olin loppusuoralla kandidivaiheen opinnoissani, en saanut osallistua maisterivaiheen kursseille. Monelle kurssille sisäänpääsyyn vaadittiin aiempia kurssin aihepiiriin liittyviä kurssisuorituksia, joiden vastaavuuksia suomalaisten kurssisuoritusten kanssa oli hankala yhteensovittaa.

Lopulta sosiaalitieteissä ei ollut enää tarjolla tarpeeksi kursseja, joille olisin saanut osallistua, joten vaihdoimme vaihtokoordinaattorin kanssa tiedekuntani vastaanottavassa yliopistossa sosiaalitieteistä kasvatustieteisiin. Se ei lopulta haitannut, sillä pystyin hyväksilukemaan osan kasvatustieteen opinnoistani sivuaineeseeni sosiaalitieteisiin.

Kohdemaahan saapuminen:

KV-tutoritoiminta yliopistolla olisi vaatinut parempaa organisointia. Moni vaihtarikaverini, minä mukaan lukien, sai yhteydenoton omalta tuutorilta tammikuun lopussa, kun yliopistoa oli jo käyty muutama viikko. Koin kuitenkin pärjääväni hyvin ilman tuutoriakin, eikä suuria kulttuurishokkeja tai ihmetyksen aiheita syntynyt. Reykjavikiin ja Islantiin integroituminen oli helppoa, ja paikan päällä asiat niin yliopistolla kuin arjessakin sujuivat helposti ja mutkattomasti.

Moni vaihtari yllättyi Islannin talvisesta valon puutteesta ja sään ääri-ilmiöistä. Varustautuminen kirkasvalolampulla (Reykjavik on suunnilleen Oulun korkeudella, joten keskitalvella valoa on vähän!) ja tuulen- sekä vedenpitävillä vaatteilla on suositeltavaa. Hyvät vaelluskengät olivat hyödylliset niin kaupunki- kuin reissukäytössä. Vaatetuksessa käytännöllisyys ja säänkestävyys menivät tyylikkyyden edelle. Islanti on kallis maa, Eurostatin mukaan jopa Euroopan kallein. Siksi kaikki maassa mahdollisesti tarvittavat retkeilyvarusteet ja kerrokset kannattaa ostaa etukäteen Suomesta.

Islannissa ja etenkin Reykjavikissa pärjää hyvin ilman käteistä. Kruunuja tarvittiin lähinnä vessamaksuihin reissatessa. En suosittele valuutan vaihtamista Suomessa ennen lähtöä, sillä käteistä tarvitaan harvoin ja sen nostaminen on halvempaa paikan päällä. Autovuokraamoissa luottokortti on hyödyllinen ja joskus jopa ainut maksuvaihtoehto.

Kasvissyöjänä en kokenut ruuan hintatasoa ylivoimaiseksi, mutta ilmeisesti erityisesti liha ja juusto olivat todella kalliita. Halvimmat ruokakaupat Bonus ja Kronan riittivät tarpeisiini, ja niiden kasvipohjaisten tuotteiden valikoima oli riittävä. Tuoreiden tuotteiden saatavuus ja hinta heittelivät, ja söin runsaasti säilyke- ja pakastevihanneksia. Yliopiston ruokalassa söin vain pari kertaa, sillä ruoka siellä oli verrattain kallista: lämmin ruoka 6–7 euroa, vaatimaton keittolounas noin 4 euroa.

Opiskelu:

Islannin yliopistossa valtaosa kursseista on 10 opintopisteen laajuisia ja ne kestävät koko lukukauden. Itse päädyin opiskelemaan koulutussosiologiaa ja vaihtareille tarkoitettun Islannin luonnon ja kulttuurin kurssin. Yliopisto tarjosi vaihtareille myös 10 opintopisteen islannin kielen kurssia, jolle en pystynyt kuitenkaan osallistumaan kampusten sijaintien ja kurssiaikataulujen päällekkäisyyden kanssa. Suomalaiset pärjäsivät kuulemani mukaan kurssilla oikein hyvin, sillä osan kielestä voi päätellä ruotsin avulla.

Yllätyin siitä, että en päätynyt yliopistossa yhdellekään massaluentokurssille, vaikka kuulemani mukaan niitäkin oli. Omat opetusryhmäni olivat pieniä, parin-kolmenkymmenen kansainvälisen opiskelijan ja vaihtarien muodostamia ryhmiä. Opettajat olivat islantilaisia, ja heidän englannin taitonsa vaihteli erinomaisesta välttävään. Kursseilla palautettiin enemmän välitehtäviä, esitelmiä ja -esseitä kuin mihin olin tottunut. Pientä sälää oli muutenkin paljon, eikä loppukokeen painoarvo ollut välitehtävien jälkeen kovin suuri. Käytäntö oli ihan toimiva, erityisesti siksi että kurssit kestivät koko lukukauden. Myös ryhmätöitä oli runsaasti. Niitä tehdessä tutustuin luontevasti muihin vaihtareihin.

Islannin yliopiston kirjasto ei kätke sisäänsä useita kopioita kurssikirjoista, vaan opiskelijoiden oletetaan ostavan valtaosa tarvittavista kirjoista itse. Opiskelijoita palvelee yliopiston oma kirjakauppa, mutta kirjoja vaihdetaan myös siihen erikoistuneissa Facebook-ryhmissä. Välillä opettajat suosittelivat myös Amazonia, mutta tähän vaihtoehtoon

pitää lisätä vielä tullimaksut, tilasi sitten Amerikoista tai EU:sta. Itse olin onnekas ja jouduin ostamaan vain yhden kurssikirjan itse. Muutoin kurssilukemistoista valtaosa (tieteelliset artikkelit) olivat saatavilla kurssien Moodle-alustoilla. Joitakin tarvitsemiä kirjoja sain myös e-kirjoina Tampereen yliopiston kirjaston kautta.

Asuminen:

Reykjavikin asuntopula on paha ja asuntojen vuokrat ovat korkeat. Löysin oman asuntoni marraskuun loppupuolella paikallisen Tamyn fs.is-sivustolta, jossa yksityiset vuokranantajat ilmoittavat vapautuvista, usein kalustetuista asunnoista. Päädyin maksamaan 800 euroa kuussa huoneesta kuuden hengen kimppekämpässä. Halvemmallakin olisi päässyt, jos olisi ollut liikkeellä aiemmin tai valmis tinkimään asunnon kunnosta ja sijainnista. Osa kavereistani maksoi asumuksistaan satasten tai pari minua vähemmän, mutta asumisratkaisut olivat mielenkiintoisia: yksi asui autotallissa, toisella ei ollut asunnossaan suihkua ja kolmannelta puuttui suihkun lisäksi ruuanlaittomahdollisuus. Sen, minkä jotkut säästivät sijainnissa, he maksoivat takaisin julkisen liikenteen kuukausikortissa.

Asunnon sijaintia kannattaa pohtia tarkkaan myös siksi, että sään ääri-ilmiöt (voimakas tuuli!) voivat tehdä ulkona liikkumisesta epämukavaa. Kiitin asuntoni keskeistä sijaintia niinä arkipäivinä, joina ulkona jylläsi vuosisadan lumimyrsky ja matka yliopistolle piti taittaa ryömien.

Vapaa-aika:

Reykjavikissa suosittuja ja hintatasoltaan kohtuullisia vapaa-ajanviettopaikoja ovat kiipeily ja uiminen. En harrasta kumpaakaan, mutta uskaltauduin ystäväni suosituksesta uimahalliin muutaman kerran, ja se kannatti.

Islantilaisessa uimahallikulttuurissa pääpointti ei ole matkan uimisessa, vaan uimahalleissa on yleensä taivasalla useita kuumia altaita, joissa paikalliset rentoutuvat ja tapaavat ystäviään. Talviaikaan uimaelämyksen kruunaavat taivaalla leimuavat revontulet. Reykjavikin liepeillä on myös geotermaalisella energialla lämmitetty merenrantalaguuni, jossa avantouintia kaihtavakin uskaltaa kastautua.

Viikonloppuisin kannattaa ottaa auto alle ja lähteä kiertämään saarta. Islanti ei ole pinta-alaltaan kovin suuri, ja maata kiertävä kehätie on pääosin hyväkuntoinen ja helppo ajettava. Sääolosuhteet ja teiden kunto kannattaa tosin tarkistaa netistä aina ennen rattiin hyppäämistä: vielä toukokuussakin ajoimme parin lumimyrskyn läpi, kesärenkailla tietenkin. Myös hiekkamyrskyt, autoa tutisuttavat tuulet ja autoteillä vaeltavat lampaat ovat suhteellisen yleisiä. Suomen olosuhteissa ajaneena näistä tilanteista selvisi kyllä, kunhan tilannenopeuden laski lähelle nolaa.

Vaihtojakson merkityksellisyys:

Vaihtojakso Islannissa ei ollut ensimmäinen kokemukseni ulkomailla asumisesta, mutta se oli ehdottomasti kokemuksista helpoin ja miellyttävin. Kulttuurishokkeja ei syntynyt, maisemat Reykjavikissa ja sen ulkopuolella olivat henkeäsalpaavan kauniit ja islantilainen elämäntapa oli ihailtavan rento. Kokemukseni jälkeen en ihmettele lainkaan niitä kahta miljoonaa turistia, jotka maahan vuosittain saapuvat. Vaihtarin onni on se, että pahin turistiruuhka ajoittuu kesäkuukausille. Talvikaudella on tilaa hengittää, eikä suosituimmille turistinähtävyyksillekään ole jonoa.

Vaihto tarjosi myös akateemisia oivalluksia, vaikka kurssien valitsemisen kanssa olikin aluksi hankaluuksia. Käymäni kurssit ja keskustelut muiden kansainvälisten opiskelijoiden kanssa vahvistivat käsitystäni siitä, mihin suuntautua maisterivaiheessa.

Kerron mielelläni lisää Islannista ja Islannissa opiskelusta.

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 23.08.2017 – 20.12.2017

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 23.08.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Alkujärjestelyt olivat ehdottomasti vaihdon työläin vaihe. Halu päästä Islantiin opiskelemaan oli niin suuri, että motivaatiokirjeen hiomiseen ja jokaisen mahdollisen yksityiskohdan selvittämiseen meni valtavasti aikaa. Yllättävän paljon joutui papereita pyörittelemään ja seikkailemaan kohde yliopiston nettisivuilla opinto-oppaiden kurssitarjontaa selvitellen. Apua oli kuitenkin aina saatavissa ja ohjeet selkeitä sekä koti- että vaihtoyliopiston puolesta. Itse hakuprosessi oli kuitenkin vasta alkua. Täytyi hoitaa kaikenlaisia pieniä juoksevia asioita, kuten tilata muutama ylimääräinen avainlukulista pankista, selvittää puhelinliittymän käyttöehdot ulkomailla, hoitaa opintotukiasiat ja ilmoittaa kelalle, hankkia matkavakuutukseen lisäaikaa, hyvästellä ystävät ja perhe, ja tietysti järjestellä asumiskuviot.

Asuntoasioiden hoitaminen sekä Suomessa että Islannissa oli todella stressaavaa. Islannin ja erityisesti Reykjavíkin asunotilanne on todella huono ja asuntojen hinnat päätähuimaavia. Islannin yliopiston vaihto-opiskelijoiden Facebook-ryhmän kautta etsin itselleni kaksi kämppistä, joiden kanssa löysimme mukavan kolmion suuren omakotitalon alakerrasta. Asunto löytyi yliopiston ylläpitämän fs.is sivuston kautta. Asunnosta maksoimme yhteensä netin ja muiden käyttökulujen kanssa noin 237.000isk/kk eli noin 2000€ kuukaudessa. Diili oli sijainnin ja asunnon koon huomioon ottaen erinomainen. Osa vaihtokavereistani ei samalla rahalla saanut edes omaa huonetta ja joutui jakamaan keittiön sekä kylpyhuoneen kuuden muun ihmisen kanssa. Hyvä tuuri kävi osittain sen takia, että aloitimme asunnon etsinnän jo huhtikuussa ennen vaihtoyliopiston virallista hyväksymiskirjettä. Islannin yliopistolla on jonkin verran opiskelija-asuntoja tarjolla, niitäkin voi koittaa itselleen saada. Oma vinkkini on kuitenkin aloittaa asunnon etsiminen mieluummin liian ajoissa kuin liian myöhään. TOASin kautta sain oman asuntoni Suomessa helposti alivuokrattua, mutta muuttaminen lähtöjännityksen kanssa oli vielä kamalampaa kuin muuttaminen tavallisesti. Pizzalla ja luotettavilla muuttoapulaisilla siitäkkin kyllä selviää.

Lisästressiä lähtöpaniikkiin toi asianmukaisen ulkoilu- ja leirivarustuksen haaliminen. Islantiin jos päättää lähteä, kannattaa kaikki ostaa ennemmin Suomesta etukäteen, Islannistakin kaiken tarvittavan toki löytää, mutta halvemmalla pääsee kotimaassa.

Säänmukainen varustautuminen on tärkeää, saarella tuulee voimakkaasti ja sää muuttuu usein sekä nopeasti. Siisti ja sievä, tuulta ja vettä pitävä ulkoilutakki oli käytössä elokuusta joulukuuhun ja toimi mainiosti sekä retkeillessä että yöelämässä. Kerrospukeutumisella ja muutamia asusteita varioimalla saa ihmeitä aikaan. Kenkiä oli mukana muutamat. Kaupungilla pärjää samanlaisissa kuin Suomessakin, luonnossa liikkuesssa varrelliset vaelluskengät olivat ehdottomat. Itse telttailin 2,5 viikkoa ympäri Islantia ennen opintojeni alkua, joten hankin ja otin mukaan myös retkeilyä varten tarvittavat muut varusteet. Perusvarusteet (telta, makuupussi, retkikeitin yms.) saa Islannistakin vuokrattua, mutta itse laskin, että ylimääräisen matkalaukun ostaminen lentokoneeseen tulee huomattavasti edullisemmaksi ja kunnollisista retkeilyvarusteista on iloa myös tulevaisuudessa.

Reissatahan Islannissa kannattaa niin paljon kuin vain ehtii, on sen verran kaunis ja ihmeellinen paikka. Muutaman päivän tai pitkän viikonlopun retkille löytää aina seuraa matkakaluluja jakamaan. Auton vuokraaminen on helppoa, mutta varovasti saa mennä: sää on välillä aika hurja, tiet paikoitellen varsin mielenkiintoisia ja suosituimmilla alueilla saa varoa muita turisteja, hiljaisemmilla taas tien varsilla laiduntavia ja yli juoksevia lampaita. Oma taktiikkani, eli parantaa pahin reissukuume jo ennen yliopiston alkamista, toimi mainiosti, sillä syyskuussa yöt alkavat kylmetä jo hyvin nopeasti, eikä opiskelijabudjettiin hyvin sopiva telttailu ole enää kauhean mukavaa. Lisäksi sitten kun kurssit alkoivat, ehti rauhassa keskittyä niihin ja alkaa tutustumaan uuteen kotikaupunkiin ja tietysti ihmisiin. Reykjavíkin kulttuurielämä on värikäs ja islantilaisen musiikin suurkuluttajana ilahduin erityisesti musiikkitarjonnan laajuudesta sekä ilmaisen musiikin tarjonnasta! Syksyn ehdoton helmi oli viikon mittainen Airwaves -festivaali, jonka aikana koko kaupunki muuttui yhdeksi suureksi konsertiksi. Kotikaupunkina ihastuin Reykjavíkiin valtavasti, kertaakaan en kyllästynyt ihailemaan auringonnousuja ja -laskuja, revontulia, merta, kaduilla juoksevia kissoja tai lahden takana kohoavaa Esja-vuorta.

Hintataso Islannissa on hieman korkeampi kuin Suomessa. Muualta Euroopasta tulevat opiskelijat olivat hintatasosta järkyttyneitä, mutta totuus on, että myös Suomi on kallis ja Suomen hintatasoon tottuneena Islannissa pärjää aivan yhtä hyvin kuin täälläkin. Kasvissyöjänä en kokenut arjen ylläpitämiseen liittyvien kulujen olevan merkittävästi enemmän, mutta sekasyöjäkämpit usein valittivat juuston, lihan ja kananmunien korkeasta hinnasta. Nyhtökauraa ja härkistä oli välillä ikävä, ehkä ruokakassi jäi edulliseksi siksi, että päivän proteiinit koostuivat pavuista ja tavallisesta tofusta. Kasvissyönti on Islannissa vielä aika uusi (mutta kasvava) ilmiö. Reykjavíkista löytyy ihania kasvisravintoloita, myös yksi ihan kokonaan vegaaninen!

Yliopistossa kaikki sujui hieman epäorganisointia tuutorointia ja opiskelijatoimintaa lukuun ottamatta hyvin. Sain koottua itselleni kiinnostavan kurssikokonaisuuden, jonka monta kurssia ajattelin korvaavan pakollisia maisterivaiheen kursseja tutkinnostani. Hyväksymiskirjeen saatuani selvisi kuitenkin, ettei Islannin yliopisto tarjoa maisterivaiheen kasvatustieteen kursseja kuin joka toinen vuosi... Uusiksi siis meni, mutta kiinnostava kokonaisuus lukukaudesta silti muotoutui. Opiskelin monikulttuurista kasvatusta, islannin kielen perusteita, tein parin viikon harjoittelun islantilaisessa alakoulussa ja kurssin, joka käsitteli Islannin luontoa ja kulttuuria. Yhteensä opintopisteitä karttui 34. Kaikki kurssit harjoittelua lukuun ottamatta olivat 10 op:n kursseja, joilla työskentely oli luento- ja keskustelupainotteista. Palautettavia töitä oli pitkin syksyä, mikä rytmitti arkea mukavasti ja esti viimeisten viikkojen paniikin.

Englannilla pärjää Islannissa kaikkialla mainiosti, mutta jos haluaa paikallisiin tehdä vaikutuksen, ei muutamista islanninkielisistä fraaseista ole haittaa. Itse opiskelin hieman etukäteen kielikeskuksen sivuilta löytyvän icelandic online verkko-kurssin avulla. Vaikka akateeminen englanti ja erityisesti omien ajatusten ääneen puhuminen tuntui aluksi haasteelliselta, suun aukominen ja rohkeasti keskusteluihin osallistuminen kannatti. Henkilökohtainen voimaantuminen tuntuu mukavalta, kun kurssien lopuksi huomaa puhumisen olevan huomattavasti helpompaa ja tajuaa kuinka kiinnostavia uusia ajatuksia omassa ja kansainvälisten kurssikaverien päässä onkaan.

Paluu Suomeen on ollut haasteellinen, mutta ystävien ja perheen iloisten jälleennäkemisten piristämänä elämä alkaa vakiintua hissukseen. Oma vaihtoni oli erinomaisen onnistunut ja monilla tavoin silmiä avaava. Helppoa ja mukavaa ei tietenkään aina ollut, arki on arkea ja omat rajat tulevat vastaan myös Suomen ja Tampereen ulkopuolella. Hetkeäkään en silti vaihtaisi pois! Ulkomailla asuminen auttoi tunnistamaan oman kulttuurin ominaispiirteitä ja kasvattaa suvaitsevaisuutta kaikin tavoin. Oli ihanaa huomata ja löytää sekä erilaisia että samankaltaisia asioita. Jälleen kerran totesin, miten hyvät ihmiset ovat hyviä ihmisiä taustastaan tai kulttuuristaan riippumatta ja miten arvokasta on keskustella oman kuplan ulkopuolelta tulevien ihmisten kanssa rakentavasti ja toisiltamme oppien. Ulkomailla opiskeleminen auttoi myös arvostamaan omaa koulutusta ja huomaamaan oman asiantuntijuuden kehittymisen opiskelujen myötä. Suosittelen lämpimästi hyödyntämään mahdollisuuden ja lähtemään vaihtoon!

Háskólinn í Reykjavík, Reykjavik, 14.08.2017 – 24.12.2017

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 14.08.2017 – 24.12.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Háskólinn í Reykjavík

Vietin syyslukukauden 2018 Islannissa opiskellen Reykjavikin yliopistossa Kauppatieteiden laitoksella henkilöstöhallinnon ja organisaatiopsykologian maisteritasoisia kursseja. Itse olen maisterivaiheen opiskelija Hallintotieteistä ja pääaineenani on Ympäristöpolitiikka ja aluetiede.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Etukäteisjärjestelyt Reykjavikin yliopistoon olivat hyvin yksinkertaiset ja omalla kohdallani kaikki sujui ongelmitta. Hakuprosessi alkoi Nettiopsussa hakemalla vaihtokohteeseen. Itselleni oli hyvin selvää, että haluan juuri Islantiin, jonka vuoksi minulla oli vaihtoehtona vain yksi kohde. Hakuajan umpeuduttua sain vahvistuksen Tampereen yliopistolta, että minua on suositeltu Reykjavikin yliopistolle vaihto-opiskelijaksi ja seuraavana vaiheena on odottaa kohdeyliopiston yhteydenottoa. Muutaman viikon päästä sain viestin Reykjavikin yliopistosta,

jossa ohjeistettiin vaihto-opiskelijan hakuprosessiin. Tässä kohtaa tuli täydentää omat tiedot Reykjavikin yliopiston hakuportaaliin ja valita lukuvuoden kurssit. Kurssitarjonta löytyi yliopiston nettisivuilta ja vaihto-opiskelijoille kurssitarjonta oli esitetty omana kokonaisuutenaan, jolloin ei tarvinnut etsiä tietoa opetuskielestä tai kurssitasosta. Hakemus Reykjavikin yliopistoon oli mielestäni hyvin selkeä ja nopea täyttää. Lisäksi hakuprosessin jokainen vaihe oli selitetty hyvin tyhjentävästi ohjeistussähköposteissa, joka teki hakemisesta hyvin helppoa. Vaihto-opintokoordinaattorit Tampereen yliopistosta sekä kohdeyliopistosta olivat hyvin avuliaita ja vastasivat sähköposteihinsa nopeasti, jonka vuoksi asiat hoituivat niinkin helposti. Lisäksi Euroopan sisäinen vaihto helpotti monia etukäteisjärjestelyjä, lähinnä koska erillistä viisumia ei tarvinnut hakea. Vaihtoa varten en osallistunut kielikursseille, koska olen ollut vaihdossa aiemmin, niin en nähnyt sitä niin tarpeelliseksi.

Viesti hyväksymisestä Reykjavikin yliopistoon saapui noin kaksi kuukautta ennen varsinaista vaihtoon lähtöä. Hyväksymisviesti sisälsi paljon hyödyllistä tietoa mm. saapumisesta Islantiin, asumisesta, matkavakuutuksesta ja kuluista sekä, miten haetaan Kennitala (Islantilainen ns. henkilötunnus; tätä ei kuitenkaan tarvita, ellet viivy pidempään kuin 6kk, halua työskennellä tai ostaa salijäsenyyttä). Tärkeimpänä tästä kohdasta nostaisin asunnon/huoneen hankinnan. Reykjavikissa on iso asuntopula, jonka vuoksi ei ole lainkaan sanottua, että kaikki vaihto-opiskelijat löytävät asunnon. Joten, mitä aiemmin olet liikkeellä, sitä varmemmin saat huoneen/asunnon, joka on vielä mukava ja hyvällä sijainnilla sekä kohtuuhintainen. Suosittelen siis tässä kohtaa aloittamaan asunnon etsimisen heti, kun yliopiston hyväksymiskirje saapuu.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Islantiin muutama päivä ennen orientaation alkua. Lensin Islannin ainoalle kansainväliselle lentokentälle, joka sijaitsee Keflavikissa, noin tunnin ajomatkan päässä Reykjavikista. Lentokentältä matka jatkui bussilla Reykjavikiin. Lentokentällä on valittavana kaksi yhtiötä, jotka kuljettavat matkustajia lentokentän ja Reykjavikin välillä. Busseja lähtee noin tunnin välein ja ne ovat suurinpiirtein saman hintaisia (noin 23 € yksi suunta).

Vaihto-opiskelijoille järjestettiin kolme päivää kestävä orientaatiojakso, jossa käytiin läpi yleisiä asioita vaihdosta, asumisesta Islannissa, opiskelusta ja islannin kielestä. Tämän lisäksi orientaation aikana oli tarjolla muutamana iltana juhlia, joissa pääsi tutustumaan muihin vaihtareihin. Valitettavasti en pysty arvioimaan orientaation onnistumista, koska tulin todella kipeäksi ja jouduin viettämään kyseiset päivät kotona sairastaen. Sen sijaan tässä kohtaa pystyn kertomaan maan terveydenhuollosta, joka tuli jo alussa hyvin tutuksi. Kunhan omistat Eurooppalaisen sairaanhoitokortin tai Kennitalan hoitoon pääseminen on nopeaa ja halpaa. Kirjautut vain terveyskeskukseen, jossa käynti maksaa arka aikana vain noin 10€. Viikonloppuisin ja ilta-aikana käynti on tietysti hieman kalliimpi. Reykjavikista löytyy isompia terveyskeskuksia, mutta näiden lisäksi on myös pieniä toimipisteitä, jotka on sijoitettu asuinalueiden läheisyyteen.

Asuminen

Kuten aiemmin jo mainitsin asunnon etsiminen kannattaa aloittaa hyvissä ajoin ja varautua hieman kalliimpaan hintatasoon. Vuokrat vaihtelivat noin 600-1000 euroon asti, riippuen asunnosta/huoneesta ja sijainnista. Reykjavik on jaettu numerokoodeilla alueisiin, jonka perusteella vuokranantajat ilmoittavat asunnoista, esimerkiksi keskusta-alueen numero on 101. Asunnon etsintä kannattaa aloittaa kohde yliopiston lähettämästä vuokra-

asunto/huoneet listasta, johon on kerätty vapaana olevia asuntoja. Nämä ovat myös yliopiston kautta jotenkin varmistettuja, joten todennäköisesti et tule huijatuksi. Lisäksi yliopisto lähetti linkin facebook -ryhmään, jossa on vapaana nimenomaan vaihto-opiskelijoille suunnattuja asuntoja. Itse kannattaa myös julkaista ryhmässä ilmoitus, joko kimppa-asumisesta tai sitten, että haet omaa asuntoa. Facebookissa on myös Leiga -niminen asuntoryhmä, jossa on ilmoituksia myös englanniksi. Vuokrasopimuksen kanssa kannattaa olla tarkkana ja ottaa selvää, mitä ehtoja vuokranantaja voi vaatia vuokralaiselta. Esimerkiksi vuokranantaja ei ole oikeutettu veloittamaan maksua vuokralaisen vieraista, jotka ovat hänen asunnossaan/huoneessaan yön yli. Tätä tapahtui jonkin verran muiden vaihtareiden vuokrasopimuksissa, joka on ikävää, varsinkin jos haluat majoittaa kavereita tai perheenjäseniä, jotka tulevat Islantiin vierailulle.

Itse asuin vaihdon ajan kahdessa paikassa. Ensimmäisen puolikuukautta asuin seitsemän muun vaihtarin kanssa jaetussa asunnossa. Tämä järjestely oli välttämätön, koska oman varsinaisen majoitukseni vuokra-aika alkoi vasta syyskuun alusta. Ensimmäinen asunto oli hieman ahdas kahdeksalle henkilölle, mutta muuten ihan kiva kokemus, koska pääsin jo alussa tutustumaan muihin opiskelijoihin. Asunnon vuokrasimme porukassa yksityiseltä henkilöltä Airbnb:n kautta.

Varsinainen asuntoni syyskuusta vaihdon loppuun asti oli guest houses (House of the spirits; <http://www.houseofspirits101.com/>), joka sijaitsi Reykjavikin keskustassa. Asunto oli vanha ja pieni, mutta viihtyisä ja siinä oli kaikki tarpeellinen sekä omistaja oli hyvin mukava. Lisäksi asuntoni sijaitsi kadulla, jonka varrella oli useita muita majataloja, joissa asui paljon vaihtareita. Itse sain tietää tästä majoituksesta kaverini kautta, joka oli ollut muutama vuosi ennen minua Islannissa vaihdossa. Voin suositella tätä vaihtoehtoa asunnoksi vaihto-opiskelun ajalle, etenkin sen sijainnin ja hinnan vuoksi.

Opiskelu

Pääaineestani poiketen opiskelin Reykjavikin yliopistossa Kauppatieteiden laitoksella henkilöstöhallintoa ja organisaatio psykologiaa. Kurssit pääsääntöisesti vastasivat odotuksiani, sisältö oli mielenkiintoista ja koin hyötyväni kursseista. Poikkeuksena voin mainita kurssin Change management and leadership, joka oli opetuksen tasolta ja sisällöltä hieman pettymys. Kurssia opetti maineikas professori Kanadasta, mutta kurssin sisältö ja opetusmateriaali olivat hyvin pintapuolista. Muuten kurssit olivat mukavia ja vaatimustasoltaan sopivia. Vaikka minulla ei ollut aiempia opintoja kyseisistä kursseista, niin pystyin silti seuraamaan hyvin mukana, enkä kokenut kursseja liian vaikeiksi.

Kauppatieteiden maisteritason kurssien suoritus koostui pääsääntöisesti ryhmätöistä, lähiopetuksesta ja tentistä. Ryhmätöitä tehtiin paljon ja jokaisella kurssilla olikin vähintään yksi ryhmätö tehtävänä. Lähiopetus oli järjestetty vaihto-opiskelijoiden vapaa-ajan kannalta mukavasti. Yhden kurssin lähiopetus oli sijoitettu kahdelle viikonlopulle (torstai iltapäivästä lauantai iltapäivään). Päivät olivat pitkiä ja luennon seuraaminen oli joskus haastavaa, varsinkin perjantaisin aamu kahdeksasta ilta viiteen. Tämä mahdollisti kuitenkin hyvin paljon vapaata opinnoista, jolloin aikaa jäi matkoihin ja kavereiden kanssa olemiseen. Kursseilla oli paljon materiaalia luettavana, joten itsenäistä työskentelyä oli paljon. Oppimateriaaleina oli yleensä käytössä kirja, artikkelit ja luentomateriaalit. Kirjojen saatavuus vaihteli. Joskus teokset oli saatavilla verkossa, mutta yhdellä kurssilla kirja tuli ostaa. Suorittamieni kurssien tentit olivat joko kotitenttejä tai perinteisiä kirjatenttejä. Kotitentti saattaa kuulostaa hyvältä vaihtoehdolta, koska silloin käytettävissä on kaikki kurssimateriaali, mutta todellisuudessa ne

olivat hyvin vaativia ja pitkiä sekä aikarajoitteisia. Yhden kurssin tentti suoritettiin kirjatenttinä, joka pääasiassa testasi pikkutarkkoja tietoja kurssikirjasta. Tentit eivät olleet kuitenkaan liian vaikeuta ja niistä pystyy kyllä aika vaatimattomallakin opiskelulla selviämään. Kaikkien kurssien opetuskielenä oli englanti. Professorit, luennoitsijat, yliopiston henkilökunta, paikalliset opiskelijat ja oikeastaan kaikki Islannissa puhuivat todella hyvää englantia, joten kielen kanssa ei ollut ongelmia.

Reykjavikin yliopisto otti käyttöönsä syyslukukaudella 2017 uuden opiskelijoiden intrapalvelun Canvaksen. Alussa siinä oli jonkin verran ongelmia, joka on odotettavaa uuden järjestelmän kanssa. Alun ongelmien jälkeen palvelu toimi todella hyvin ja sen sai myös mobiiliin. Canvaksen käyttö helpotti omien opiskelujen suunnittelua ja ajankäyttöä, koska se sisälsi kaiken mahdollisen, mikä liittyy kursseihin samalle alustalle.

Muuta mainitsemisen arvoista

Vapaa-aika Reykjavikissa ei käy tylsäksi. Reykjavikissa on paljon tekemistä aina altailla rentoutumisesta vilkkaaseen yöelämään. Lisäksi Reykjavikissa kahvilakulttuuri on hyvin näkyvä. Reykjavikissa voi perinteisen lenkkeilyn lisäksi suhteellisen halvalla käydä salilla ja uimassa, jos kaipaa liikuntaharrastuksia. Ainut, mitä itse kaipasin koko puolen vuoden aikana oli lenkkimaasto metsässä tai vähän vehreämmässä puistossa. Sää Islannissa on hyvin vaihtelevaa ja pääsääntöisesti tuulista ja pimeää. Reykjavik oli aurinkoinen ja suhteellisen lämmin elokuussa, mutta pian syksyn myötä alkoivat sateet ja kova tuuli. Kannattaa siis varustautua lämpimillä vaatteilla ja kerrospukeutumisella. Talvella Islannissa ei ole kovia pakkasia, mutta tuuli tekee sääolosuhteista paljon kylmempää. Lisäksi, jos matkustat Islannin pohjoisosissa, niin kannattaa varautua kylmempään säähän. Talvella on myös pimeää, mutta vuorokauden valoisa-aika on hyvin verrattavissa Suomen talveen.

Vapaa-aikani vietin pääasiassa kavereiden kanssa Reykjavikissa kahviloissa, uima-altailla, ravintoloissa ja toistemme luona sekä matkustimme ahkerasti ympäri Islantia. Kävimme myös isommalla porukalla New Yorkissa. Reissaaminen on yksi parhaimmista asioista, joita voit Islannissa tehdä. Islannissa on niin paljon nähtävää ja upeita luontokohteita, joten ei kannata jäädä vain Reykjavikiin. Reissut järjestyvät helposti omatoimisesti kaveriporukan kanssa vuokraamalla auton ja majoituksen. Suosittelen ehdottomasti käymään perusnähtävyyksien lisäksi Länsivuonoilla ja Heimaey saarella.

Islannin hieman kalliimpaan hintatasoon kannattaa varautua. Elintarvikkeet ym. arjen kulut eivät ole Suomeen verrattuna kamalan paljon kalliimpia, mutta esimerkiksi ulkona syömiseen menee enemmän rahaa. Itselläni kuului vuokraan nettiyhteys, vesi ja sähkö, joten itse vuokran lisäksi ei ollut muita asumiskuluja. Kunhan osaa varautua, että jotkut asiat ovat vain kalliimpia, niin ne eivät koidu ongelmaksi vaihdon aikana. Monet vaihtarit työskentelivät opintojen ohella. Islannissa on hyvin helppo löytää turismin parista osa-aikaisia töitä ja palkkataso on myös Suomea korkeampi. Oma vaihdon aikaista olemista on siis hyvin mahdollista rahoittaa työnteolla.

Merkityksellisyys

Koin vaihtoaikani Islannissa hyvin opettavaisena ja miellyttävänä kokemuksena. Oleellisena voin mainita kielitaidon kehittymisen ja kansainvälisen verkostoitumisen. Vaikka Islantia ja Suomea voisi pitää hyvin samankaltaisina, niin koen kuitenkin oppineeni Islannin kulttuurista paljon erilaisia hienovaraisuuksia, mitä ei esiinny Suomen kulttuurissa. Lisäksi vaihtoaika opetti kulttuurienvälisistä eroista ja niiden vaikutuksista työelämässä toimimiseen. Islanti on

maa, jossa arvostetaan luontoa hyvin paljon, mutta myös turismia, koska se on yksi merkittävimmistä tulonlähteistä. Opintojen yhteydessä pohdittiinkin usein, miten Islannissa voidaan yhdistää luonnonsuojelu joka vuosi kasvavaan turistimäärään.

Voin todeta vaihtoni Islannissa olleen todella mahtava kokonaisuus kaikilla mittareilla; Islannin luonto ja uudet ystävät olivat ehdottomasti vaihtoajan parasta antia, unohtamatta revontulia ja luonnontilaisia kuumia lähteitä. Minulla ei ole mitään negatiivista sanottavaa Islannista, yliopistosta tai kokemuksesta ylipäätään. Kaikki käytännön järjestelyt ym. sujuivat ongelmitta ilman turhaa byrokratiaa ja Reykjavikin sekä Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattorit pyrkivät tekemään kaikkensa, että vaihto olisi positiivinen kokemus. Opiskelu Reykjavikin yliopistossa tarjosi hyvän tasapainon vapaa-ajan ja opintojen välillä, joka myös teki kokemuksesta hyvin antoisan. Voin suositella Islantia vaihtokohteeksi, jos suunnitelmissa on esimerkiksi vaeltaminen, elämysmatkailu luonnon parissa ja rentoutuminen kuumissa lähteissä.

Háskólinn í Reykjavík, Reykjavik, 02.01.2017 – 31.05.2017

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 02.01.2017 – 31.05.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Háskólinn í Reykjavík

Islanti on jo lapsesta saakka kiehtonut minua maana, joten valinnan tekeminen vaihtokohteesta ei ollut haastava. Itse lähdin vaihtoon puhtaasti kohde edellä, ja jos yliopisto on erinomainen, on se ehdottoman hyvä plussa. Oman vaihtoni osalta molemmat vastasivat toiveitani 6/5. Näin jälkikäteen ajateltuna sain lähes kaiken, mitä lähdin hakemaan Islannin vaihdolta: unohtumattomia kokemuksia etenkin Islannin uskomatonta luontoa tutkien, hyvän vaihtoyliopiston hyvine kursseineen ja sopivan määrän rentoutumista.

Hakeminen ja ennakkotietojen hankkiminen opinnoista

Nordplus-hakuprosessi oli helppo ja joka vaiheessa sain vastauksen Terhi Niemiseltä, jos vain kysyttävää oli. Meitä Islantiin lähtijöitä pidettiin hyvin ajan tasalla niin Tampereen yliopiston kuin kohdeyliopistonkin puolesta. Kohdeyliopistosta alkoi tippua tietopaketteja jo syksyn aikana loka-marraskuussa niin tärkeistä päivämääristä kuin yleisistä asioista liittyen Islantiin tuloon (pakkauslistoja, asumiskuvioita, raha-asioita, vakuutuksia yms.). Toki näin suomalaisen näkökulmasta kaiken tiedon olisi voinut saada aina vähän aikaisemmin, mutta kiire valmistautumisen suhteen ei tullut missään vaiheessa ja jos tuli, se oli pääosin omaa syytä.

Reykjavik Universityn osalta tieto kursseista ja siitä, mitä vaihto-opiskelijat voivat opiskella oli pääosin hyvin tarjolla. Alkuun se vaati hieman etsintää, mutta lopulta oikean sivun löydyttyä, oli kurssien selailu helppoa. Tietolähteenä käytin yliopiston nettisivuja ja kohtaa "Course Catalogue", jota kautta pääsin selailemaan vaihtoehtoja. En ollut vielä varma kurssien valitsemisvaiheessa, että voinko valita maisteritason kursseja (valinnat piti tehdä n. 1kk ennen vaihdon alkua) vai en, koska viimeistelin siinä vaiheessa vasta kandidiani. Lopulta tiedon puutteen vuoksi (lähetin myös mailia johonkin osoitteeseen, mutten saanut vastausta) valitsin kandidikursseja, jotka onnistuin lopulta Islannin päässä tiputtamaan ja vaihtamaan maisterikursseiksi. Koska en ollut ottanut kandidin papereita ulos vielä tässä vaiheessa, minulta pyydettiin todistus oikeudestani maisteriopintoihin ja siitä, että kandidointoni olivat valmiit. Tämän sain nopeasti lähettämällä Terhille sähköpostia.

Vakuutusasiat ja tarpeelliset asiakirjat

Islantiin lähtiessä minulla ei ollut muuta kuin tavallinen Kelalta tilattu Eurooppalaisen matkavakuutus. Tällä EU:n kansalainen on oikeutettu samaan hoitoon samaan hintaan kuin islantilaiset paikallisissa sairaaloissa (vinkki: tilaa ajoissa, jos ei vielä ole). Tämä oli myös mainittu meille tulleissa infopaketeissa kohdeyliopistolta, joten oli lopulta omaa syytäni, että sain sen vasta jo Islannissa ollessani. Mitään paperiasiakirjoja tai todistuksia en vienyt yliopistolle mukaan, eli saapuminen oli sekä maahan että yliopistoon äärimmäisen helppoa. Passin toki tarvitsee, jotta pääsee maahan. Kannattaa toisaalta lukea tarkkaan listat, mitä kohdeyliopisto vaatii tuotavan, jos siellä sattuu olemaan jokin itseä koskettava asiakirja tai todistus, joka juuri sinun pitää tuoda. Vaihdon aikana pyysin yhden dokumentin sähköisesti Tampereelta ja Terhiltä sain sen nopeasti.

Kielitaitovaatimukset

Islannissa pärjää ehdottomasti pelkällä englannilla eikä Islannissa elämisen kannalta ole pakollista etukäteen opiskella islantia. RU piti orientaatiopäivillä parin tunnin kielikylpyoppitunnin islannin perusteisiin ja se riitti siihen, että kaupassa pärjäsi ilman englantia. Pohjoismaisten opiskelijoiden ei tarvinnut osoittaa kielitaitoansa etukäteen tehtävällä kielitestillä ja tämän syyn hyvin ymmärsi myös paikan päällä: keskimäärin parasta englantia vaihdon aikana puhuivat juuri pohjoismaalaiset.

Maahan saapuminen

Islantiin saapuminen oli helppoa Icelandairiin kätevällä ja hyvin toimivalla lentoyhtiöllä. Muutenkin Islanti oli maana hämmästyttävän helppoa muuttaa asumaan. Koska maa on niin pieni vain reilulla 300 000 asukkaalla, iso osa byrokratiasta ja "säättämisestä" jäi Suomeen ja Islannissa sai vain nauttia asioiden yksinkertaisuudesta. Olimme toisen Islantiin lähteneen kanssa hankkineet asunnon jo hyvissä ajoin ja hän oli saapunut paikalle paria päivää ennen minua, joten minun ei tarvinnut kuin mennä ja koputtaa oveen ja asettua taloksi 70 neliön kolmioon, jonka jaoimme koko kevään kämppikseni kanssa.

Asunnon hankkiminen

Asuntoa emme olisi saaneet, elleimme olisi olleet hyvissä ajoin liikkeellä. RU:n infopaketeissa oli hyviä asuntolistauksia (mutta vain yksityisiltä markkinoilta, sillä Islannissa ei ole samanlaista "TOAS & HOAS yms." -systeemiä kuin Suomessa). Ja vaikka lista oli kattava, asunnon saaminen ei ollut kaikista helpointa. Selasimme Jennin kanssa vaihtoehtoja ja lopulta laitoimme yhdelle näkemyksemme mukaan varteenotettavimmalle kontaktille hakemuksen. Hän oli ehtinyt luvata asunnon jo joillekin toisille, mutta välitti meidän hakemuksen ystävälleen, joka taas hyväksyi hakemuksemme.

Asunnon etsiminen oli kohtalaisen työlästä, mutta ei se toisaalta Suomessakaan helppoa ole. Joka tapauksessa Reykjavikin asuntotilanne on tiukka ja hintataso Islanninkin hinnat huomioiden erittäin korkea. Puhun hinnoista vähän myöhemmin, mutta sanottakoon, että asuntomme maksoi 200 000 ISK kuukaudessa, joka tarkoitti n. 800-850 EUR per henkilö kuukaudessa. Toisaalta maksamalla enemmän asuimme varmasti parhaimmassa kämpässä koko vaihtariporukasta, sillä monet asuivat ahtaissa soluissa, useamman hengen yhteiskämpissä tai hostelleissa ja maksoivat niistä pahimmillaan 700 EUR kuukaudessa. Asuntomme sijaitsi lähellä molempia pääyliopistoja (RU n. 1,7km ja HI n. 2,5km) hyvällä asuinalueella ja myös lähellä keskustaa. Paras neuvo asunnon hankkimiseen on ehdottomasti aikaisin liikkeellä oleminen. Hyvän asunnon löytää, kun etsii sen ennen muita.

Yliopisto

Reykjavikissa on kaksi ns. pääyliopistoa, Islannin yliopisto ja Reykjavik University. Islannin yliopisto on se, mikä on eniten verrattavissa perinteiseen suomalaiseen yliopistoon kun taas RU on enemmän "jenkkityylinen" yksityinen yliopisto. Molemmilla on korkea ja arvostettu asema paikallisten keskuudessa. RU on opiskelijamäärältään huomattavasti pienempi verrattuna Haskoli Islandsiin, joka toisaalta mahdollisti pienemmän ryhmäkoot ja henkilökohtaisemman opetuskokemuksen. Oma valintani eli Reykjavik University oli omasta näkökulmastani erinomainen, sillä siellä pääsin opiskelemaan korkeatasoisia maisteritason kursseja, joista paikalliset maksavat tuhansia euroja lukuvuodessa. Se näkyi niin kampusrakennuksessa, opetuksessa kuin opiskelijoissakin: motivaatiota oli niin opettajien kuin opiskelijoidenkin puolesta. Kaikki maisterikurssit olivat englanniksi, joten sen voi myös maisteriopinnoissa tulkita pääasialliseksi opetuskieleksi omasta näkökulmastani. Kandidatason kursseilla oli runsaasti myös islanninkielisiä kursseja, joille ei luonnollisesti vaihtarit voineet osallistua. Oma englannin kielen taitoni riitti erinomaisesti ja voin melko hyvällä omalla tunnolla sanoa, että jokainen suomalaisesta yliopistosta lähtevä pärjää kyllä englannillaan myös näillä kursseilla.

Itse yliopistolle saapuminen oli helppoa. Kävelin ensimmäisenä aamuna tammikuun alussa sateen ja tuulen läpi yliopistolle ja sen jälkeen olin RU:n yksi n. sadasta vaihtarista. Saimme ID-lätkät, joilla pääsi kulkemaan yliopistossa 24/7 missä vaan, mihin kulkuoikeudet riittivät. Meidät jaettiin mentor-ryhmiin, joiden kanssa ensimmäiset päivät kuljettiin orientaation merkeissä. Yliopisto oli moderni ja upea, mutta ei valtavan iso, joten kampuksella kulkemisen oppi äkkiä.

Orientoituminen yliopistoon

Yliopisto oli jakanut vaihtarit mentor-ryhmiin, vastaa siis meidän tutor-ryhmiä. Mentor-ryhmän kesken kierrettiin kampusta ja opetettiin selviytymistaitoja niin yliopistolla kuin Islannissakin. Mentor-ryhmä oli myös erinomainen tapa bondata jo heti alussa muiden vaihtareiden kanssa ja monille mentor-ryhmä olikin myös reissuryhmä ympäri Islantia.

Kurssit ja opetustavat

Kauppatieteiden opiskelijalle ja markkinoinnin pääaineopiskelijalle Reykjavik University oli unelma, etenkin maisteriopiskelijan näkökulmasta. Opettajan olivat kansainvälisiä (noin puolet omista opettajistani oli muualta kuin Islannista) ja opetustavat olivat erinomaisia. Oli paljon Harvard-tyylistä case-opetusta, vierailijoita, ryhmätöitä, henkilökohtaisia harjoitustöitä ja myös tenttejä. Kurssit kestivät pääosin yhden lukukauden eli omat kurssini kestivät pääosin koko kevään. Opetuksen taso oli valehtelematta erittäin hyvää. Kuulin joiltakin kandidatonin opiskelijoilta, että kandidaturit olivat varsin paikallisten kansoittamia ja opettajat pääosin islantilaisia.

Kurssit alkoivat siten, että kurssin alussa annettiin projektit, ryhmät ja deadlinet, joilla menttiin koko kevät. Ryhmäprojekti kesti koko kevään ja tehtiin yhteistyössä yritysten kanssa. Puolivälissä kurssia oli aina tentti ja myös kurssin lopussa. Joillakin kursseilla toinen niistä (parempi) laskettiin, toisilla taas keskiarvo tai sitten molemmat. Projektit olivat haastavia, mutta hyvin opettavia, sillä ne tehtiin yritys-yhteistyössä. Brändikurssilla esimerkiksi ryhmämme tavoitteli paikallisen whale watching -yrityksen uudelleenbrändäystä, ja yritys on käsityksemme mukaan myös ideoitamme hyödyntänyt.

Henkilökohtaisia harjoitustöitä oli myös. Ne olivat pääosin pienempiä verrattuna ryhmäprojektiin, mutta niitä oli useampia. Niiden tarkoituksena oli yhtä lailla soveltaa opittua teoriaa ja osoittaa se.

Opetustavat olivat myös hyvin osallistavia. Luennoitsijat pyrkivät jatkuvasti luomaan keskustelua luennoilla ja saamaan opiskelijoita mukaan luentojen kulkuun. Kursseilla myös tätä henkilökohtaista luennoilla "äännessä olemista" arvosteltiin, ja sillä oli n. 5% painoarvo loppuarvosanassa (arvostelu oli 0-10). Esimerkiksi neuvottelutaitojen kurssilla pääsin yhdessä kahden muun opiskelijan kanssa neuvottelemaan Reykjavik Universityn neuvottelujoukkuetta vastaan. Tämä oli kaikin puolin yksi haastavimpia yliopistoaikani kokemuksia, mutta sitäkin opettavaisempi.

Reykjavik Universityssä tiedon hankkiminen tapahtui kutakuinkin samalla tavalla kuin kotiyliopistomme Andorilla mutta vain paikallisten omalla vastaavalla systeemillä. Ainoa iso ero oli kurssikirjoissa: ne piti ostaa, jos niitä oikeasti halusi päästä lukemaan pitkiä aikoja. Siellä ei ollut vastaavalla tavalla kaikkia kurssikirjoja useita kopioita saatavilla lainattavaksi useiksi viikoiksi. Joistakin oli sähköisiä versioita, mutta pääosin yhtä kirjaa kohden oli yksi kopio kirjastossa ja sen sain lainaksi vain yhden päivän ajaksi. Itse ostin vaihdon aikana lopulta yhden kurssikirjan, sillä monia kirjoja oli lopulta hyvin liikkeellä vaihtareiden ja opiskelijoiden keskuudessa niin sähköisinä kuin printteinäkin.

Paluu ja vaihdon merkityksellisyys

Opintorekisteriote postitettiin minulle kesän aikana kotiosoitteeseen sekä vaihtokansliaan tänne Tampereelle. Hyväksilukuprosessini ei ole vielä täysin valmis, mutta se ei vaikuta olevan kovin haastavaa kauppatieteiden puolella ainakaan. Uskon saavani opiskelemani maisterikurssit hyvin sisällytettyä tutkintooni.

Kaiken kaikkiaan vaihdon merkityksellisyyttä on vaikea eritellä, sillä vaikutukset ovat niin positiiviset ja laajat monille eri elämän osa-alueille. Kielitaito ja sosiaaliset taidot kehittyivät; kansainväliset vuorovaikutustaidot kehittyivät; reissaamistaidot kehittyivät; kurssit kehittivät. Kaikilla näillä on hyviä vaikutuksia niin tulevaan työuraan, tämänhetkisiin opintoihin kuin muuhunkin elämään. Sitä ei turhaan vähätellä, että vaihdossa käyminen on yksi opiskelijan samalla parhaimpia mutta myös tärkeimpiä kokemuksia.

Vapaa-aika ja harrastusmahdollisuudet sekä matkustelu

Tästä osuudesta voisi kirjoittaa vaikka kirjan, mutta pyrin pitämään tämän tiiviinä. Mainittakoon alkuun, että salilla käyminen on hyvin yleistä paikallisten keskuudessa ja salilla käyvälle salin etsiminen onnistuu erinomaisesti, etenkin, jos opiskelet Reykjavik Universityssä. Kampuksella on nimittäin yksityisen saliketjun sali, jonne saa opiskelija-alennuksen RU:n opiskelijat, jolloin kk-hinta on n. 40 EUR riippuen valuuttakurssista. Tämä menee hyvin linjaan Islannin kalliin hintatason kanssa ollen halvin diili, minkä löysin. Oikeastaan suurin osa tavallisista liikuntaharrastusmahdollisuuksista löytyy myös Reykjavikistakin, eli sen suhteen ei juurikaan ole erityisesti mainittavaa.

Mutta Islantiin ei toki kannata lähteä vain salille käymään. Islantia voisi hyvin kuvata vaeltajan ja patikoijan paratiisiksi, sillä jo Reykjavikin alueelta löytyy lukuisia vuoria, joille pääsee nopeasti bussilla päiväksi vaeltamaan kuten esimerkiksi Reykjavikin siluettia piirtävä Esja. Suosittelen ehdottomasti vapaa-ajalla tekemään paljon reissuja ympäri Islannin eri alueilla, sillä auton vuokraaminen on helppoa ja "Ring Road" kiertää koko Islannin.

Islannin luonnolla on tarjota loputtoman paljon mitä upeimpia nähtävyyksiä lähtien tulivuorista ja muista vuorimaisemista loputtomiin laavakenttiin, vesiputouksiin, geotermisiin alueisiin, vuonoihin, sinisiin vesiputouksiin; lista kaikesta hienosta, mitä Islannin luonnolla on tarjota on niin loputtoman pitkä, ettei sitä kaikkea ole mitenkään mahdollista kirjata tähän eritellen. Auto alle ja menoksi on paras ohje, mitä pystyn antamaan. Islanti on nostanut viime vuosien aikana niin roimasti suosiotaan matkailukohteena, että googlailemalla "Iceland Bucket Lististä" saa niin pitkän, että aika ja raha eivät tule vaihdon aikana edes riittämään.

Omat reissut ajoittuvat Islannin pimeään ja "kaikki säät yhden päivän aikana" -talveen. Tammi-helmikuussa en juuri reissaillut, koska päivät olivat valoisalta ajaltaan niin lyhyitä, että pitkiä reissuja olisi ollut vaikea tehdä. Tammikuun alussa aurinko nousi puoli yhdentoista jälkeen ja ennen neljää oli jo pimeätä. Päivän pituus alkoi pidentyä kuitenkin pian, eikä koko reissua tarvinnut pimeydessä viettää. Auto oli alla omalta osaltani yht. 6 kertaa ja näin kertoina tuli kaluttua etelä, länsi ja pohjoinen niin hyvin kuin ehti ja rahat riitti. Itä ja sisäosat jäivät tulevien reissujen ratoksi. Karuihin ja ajo- sekä muilta olosuhteiltaan pahimmiltaan vaarallisiin sisäosiin ei muutenkaan pääse kuin kesäkuukausina (jos edes silloinkaan), joten talvella, syksyllä ja keväällä sinne ei ole edes asiaakaan.

Sääolosuhteet Islannissa ovat poikkeuksellisen ailahtelevat ja yhden päivän aikana etenkin talviaikaan sää voi muuttua valehtelematta viiden minuutin välein. Myrskyt vuorilla voivat olla erittäin vaarallisia tuulien yltäessä 160km/h saakka, joten sään huomioinen reissuja tehdessä

on ehdottoman tärkeää. Sääolosuhteista varoitellaan joka väliin ja näitä varoituksia ei tule jättää huomiotta.

Islannin talvi ei ole kylmä niin kuin Suomessa. Koko talven ja oikeastaan keväänkin lämpötila oli tasaisesti 5-10 astetta. Joinakin päivinä oli kylmempi, mutta alin lämpötila, missä koko reissun aikana olin taisi olla -13 ja sekin pohjoisempana. Vettä tulee usein ja koko ajan tuulee. Lunta ei tule pysyvästi, mutta tälle keväälle osui toisaalta Islannin yhden yön lumentuloennätys yli 50 vuoteen: yhdessä yössä Reykjavikiin ja käytännössä koko maahan satoi puoli metriä lunta, ja seuraavat pari viikkoa koko maa olikin varsinainen Winter Wonderland, sillä aurinko paistoi lähes historiallisesti pari viikkoa putkeen. Suomalaiselle Islannin talvisään pitäisi olla kuitenkin aika leuto, joten kunhan tuuleen ja vaihteluun tottuu, ei sään pitäisi juuri häiritä. Se on vain ehkä normaalia enemmän huomioon otettava seikka verrattuna Suomeen.

Tiivistettynä matkailupainotteiseen vapaa-ajan viettoon tarvittavat seuraavat linkit:

Autovuokraamo: <https://sadcars.com/>

- Vuokraavat käytettyjä autoja, joten hinnat eivät päästä huimaa ja heidän kanssaan kuudesti vuokranneen voin hyvällä omallatunnolla suositella heitä. Heidän kanssaan homma toimi.

Tiekartat: <http://www.road.is/>

- Täällä kerrotaan yksityiskohtaisesti kaikkien teiden kunto ja tila sekä sääolosuhteet teillä. Ehdottomasti tsekattava, ennen kuin lähtee liikkeelle, löytyy myös tiekameroita.

Sää: <http://en.vedur.is/>

- Vaikka sää Islannissa hipoo ennustamatonta, osuu tämä sivu silti usein oikeaan. On muutenkin harvinaisen hyvä sivu.

Inspiraatiota: <https://guidetoiceland.is/>

- Heiltä löytyy niin paljon reissuvinkkejä, että tylsää ei voi tulla

Kartta: <https://www.google.fi/maps/>

- Ei lisättävää

Muita vinkkejä

Halvin kauppa: Bonus. Bonuksia löytyy pitkin poikin Reykjavikia ja google ne myös näyttää kartalta.

Toiseksi halvin kauppa: Kronan. Vähän isompia kuin Bonukset.

Ravintolat kalliita Suomeen verrattuna, mutta kestettävissä. Siinä missä Suomessa saattaa tilata pääruoan ja vaikka kolme juomaa, saa Islannissa pääruoan ja säkällä sen yhden juoman Suomen koko aterian hinnalla

Islantilaiset ovat mukavaa ja vieraanvaraista sakkia, jotka puhuvat pääosin hyvää englantia. Kunhan kunnioittaa tätä vieraanvaraisuutta, kaikki menee hyvin.

Ole pihi: vaikka Islanti on kallis maa, tarkalla rahankäytöllä jää ylimääräistä reissuja varten.

Reissaa paljon: kierrä maata niin paljon kuin ehdit. Tämän vinkin voisi laittaa vielä pari kertaa, jotta tulee varmasti selväksi.

Reissaa paljon

Reissaa paljon

Ole varovainen: Islannin luonto on jylhä ja kaunis mutta samalla myös hyvin vaarallinen varomattomalle. Oman vaihtokeväni aikana ainakin pariin kolmeen otteeseen sai lukea varomattomien turistien kuolemista eri nähtävyyksillä. Vuorilla voi olla myös lumivyöryjä, joten kokeneemmankin matkailijan on syytä olla varovainen. En voi painottaa tätä tarpeeksi: kuuntele turvallisuusohjeita, joita lähes joka suunnasta tulee.

Pitemmittä puheitta, jos päätät lähteä vaihtoon Islantiin, et tule katumaan. Onneksi olkoon, jos olet näin valinnut!

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 02.01.2017 – 31.05.2017

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 02.01.2017 – 31.05.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Hain Islannin yliopistoon Nordplus ohjelman kautta vuoden 2017 kevätlukukaudeksi. Hakuprosessi University of Icelandiin oli erittäin sujuva lukuun ottamatta yhtä unohtunutta varmistussähköpostia, mutta senkin sai heti kun kyseli perään. Kurseista ilmoitettiin kattavasti sähköpostitse ja koulun nettisivuilla ja ne oli helppo valita jo ennen vaihdon alkua heidän NettiOpsua muistuttavassa järjestelmässään. Kurseja oli vielä mahdollista muuttaa noin kuukauden ajan siitä, kun opiskelu oli jo alkanut. Jokainen sai pyytää halutessaan itselle mentoria, joka opastaa käytännön asioissa, mutta mentorien toiminta Islannin yliopistossa oli hyvin vaihtelevan tasoista. Osa ei kuullut mentoreistaan mitään koko vaihdon aikana, vaikka yrittivät ottaa yhteyttä ja osa sai mentoreiltaan apua aina kun tarvitsivat. Itse koin parhaaksi tiedonlähteeksi toiset vaihto-opiskelijat. He painivat aina samojen ongelmien kanssa ja yleensä ainakin joku on jo selvittänyt asian ja osaa opastaa. Alkuun yliopistolla järjestettiin vaihto-oppilaille orientaatiopäivät, joille kannattaa osallistua. Moni asia siellä oli kertausta jo etukäteen lähetetystä informaatiosta, mutta siellä oli mahdollista kysellä lisäkysymyksiä, tavata uusia kavereita ja oppia hieman islantia.

Vuokrataso on Reykjavikissa käsittämättömän kallis niin kuin kaikki muukin. Itse vuokrasimme myös Tampereen yliopistosta olevan Jounin kanssa asunnon yksityisiltä markkinoilta ja olimme onnekkaita saadessamme kokoonsa nähden todella kohtuullisen hintaisen

huoneiston, jossa oli kaksi makuuhuonetta. Moni vaihto-opiskelija kuitenkin majoittui oman huoneen periaatteella hostelleissa, jotka vuokraavat huoneitaan talveksi vaihto-opiskelijoille tai taloyhteisöissä, joissa asui useampi (3-10) ihminen samassa talossa.

Opiskelin Reykjavikissa kursseja pelkästään kauppatieteiden puolelta: johtamista, markkinointia ja vuorovaikutusoppeja. Opetuksen taso ja laatu vastasi aika hyvin Suomessa saamaani opetusta, mutta vaihtelua toki oli kurssien välillä. Future of Work -kurssi huonoimpana esimerkkinä, jossa oli hyvin sekavat kurssijärjestelyt ja koko kurssin sisältö. Hyödyllisin kurssini oli mielestäni Business and Human Interaction, jossa esiintymispelosta päästiin todella tehokkaasti eroon. Kurssilla harjoiteltiin myös muita hyödyllisiä taitoja, kuten CV:n ja työhakemuksen kirjoittamista ja osakekurssien seurantaa. Kaikilla kursseilla oli luentoja, mutta ne koostuivat myös todella monista ryhmätöistä ja itsenäisistä tehtävistä. Monilla kursseilla tunneilla aktiivinen keskusteluun osallistuminen oli vaatimus kurssin läpäisyyn. Jostain syystä facebook oli hyvin tärkeä osa kursseja. Sitä kautta jaettiin kurssi-infoa, kysyttiin kysymyksiä ja katsottiin luentoja. Tentit olivat hyvin saman tyyppisiä kuin Suomessa. Minulla oli sekä kotitenttejä (etänä tehtäviä), että paikan päällä suoritettavia tenttejä (kirjoitettiin käsin). Kirjat tentteihin joutui monesti ostamaan yliopiston kirjakaupasta, koska kirjastossa ei ollut kuin pari kappaletta kyseisiä kirjoja. Kustannusten ja kirjojen jakaminen muiden kurssilaisten kanssa osoittautui hyväksi tavaksi käydä tenttiaineisto läpi.

Byrokratiaan ei Islannin yliopistossa törmännyt ja kaikista tehtävistä, tenttipäivämääristä ja suorituksista oli pääsääntöisesti mahdollista neuvotella opettajan kanssa. Kouluarki oli Islannin yliopistossa hyvin koulumaista, eli luennoilla istuttiin arkipäivisin, vaikka harvoilla tunneilla oli ehdoton läsnäolopakko. Varsinaiset luennot loppuivat kuitenkin todella aikaisessa vaiheessa, suurin osa noin maaliskuun lopussa jo. Kaikki valitsemani kurssit olivat englanniksi ja vaikka islantilaiset välillä helposti unohtavatkin vaihto-opiskelijoiden islanninkielen taitamattomuuden, sujui opiskelu englanniksi pääsääntöisesti ongelmitta. Islantilaiset puhuvat todella hyvää englantia ja koulun ulkopuolellakin kaikkialla pärjää hyvin englannilla.

Sää on Islannissa erittäin lievästi ilmaistuna vaihteleva. Kaikki olemassa olevat sääilmiöt saattavat parhaimmillaan tapahtua yhden tunnin sisään ja kovaan tuuleen ja myrskyihin on syytä varautua. Lämpötila ei kuitenkaan mene talvellakaan usein -5 asteen alapuolelle ja pysyvää lunta Reykjavikissa ei ole. Sään lisäksi toinen asia johon myös kannattaa kunnolla varautua on hintataso. Kaikki maksaa vähintään noin 20-30% enemmän kuin Suomessa, mutta kun kaupassa (Bonus niminen kauppa halvin supermarketti) oppii löytämään oikeat tuotteet, pystyy myös elämään vastaavalla kuukausibudjetilla kuin Suomessa.

Islanti on ehdottomasti pikkuruisen Reykjavikin ulkopuolella. Suosittelen siis tekemään porukalla niin paljon roadtrippejä Islannin upeisiin kohteisiin kuin budjetti vain sallii. Sad cars -niminen autovuokraamo osoittautui halvimmaksi vaihtoehdoksi autoa vuokratessa. Reykjavikin pienestä koosta huolimatta on siellä aktiviteetteja iltoja viihdyttämään. Ilmasta ohjelmaa tarjoaa esimerkiksi Loft -niminen hostelli, ESN ja baarit, joissa on usein ilmaisella sisäänpääsillä bändejä esiintymässä.

Yhteenvetona vaihtoni Islannissa oli erittäin onnistunut ja takaisin voisi lähteä vaikka heti. Siksi voin siis ehdottomasti suositella Islannin yliopistoa ja Islantia vaihtokohteeksi. Minuun saa ottaa rohkeasti yhteyttä, mikäli Islantiin lähteminen kiinnostaa ja haluaa kysellä lisää! J

Háskólinn í Reykjavík, Reykjavik, 15.08.2016 – 22.12.2016

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 15.08.2016 – 22.12.2016

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Háskólinn í Reykjavík

Etukäteisjärjestelyt

Hakuprosessi oli helppo ja vaivaton tehdä nettiopsussa. Reykjavikin yliopiston sivuilta löytyy selkeä valikoima englanninkielisistä kursseista, joita maisterivaiheen opiskelijoille on tarjolla hyvin runsaasti. Sen sijaan kandidaton englanninkielisiä kursseja on hyvin vähän, joten suosittelen Reykjavikin yliopistoa maisterivaiheen opiskelijoille vaihtokohteeksi. Koska vaihto kesti yli kolme kuukautta, otin Suomesta pidennetyn matkavakuutuksen. Hinnoissa on paljonkin eroja eri tarjoajien välillä, joten kilpailutus kannattaa tehdä.

Kohdemaahan saapuminen

Ennen vaihdon alkua yliopisto lähetti listan, johon laitetaan omia mielenkiinnon kohteita ja niiden perusteella valitaan yliopistosta buddy jokaiselle uudelle vaihto-oppilaalle. Buddy auttaa tarvittaessa käytännön asioiden hoitamisessa, kun maahan saavutaan. Oma buddyni kierrätti minua saapumispäivänäni ympäri kaupunkia ja auttoi liittymän jne hankkimisessa. Islantilainen *kennitala*, joka vastaa Suomen sotua, ei ole pakollinen, jos maassa viettää vain yhden lukukauden. Jos kuitenkin mielihän kuntosalille liittyä kannattaa kennitala hankkia, koska silloin jäsenmaksu on paljon pienempi. Kennitalan saa helposti hankittua yliopiston kautta. Millekkään islannin kielen kurssille en osallistunut ja käsittääkseni meidän yliopisto ei edes sellaista tarjonnut.

Asuminen

Suurinosa vaihtareista asuu guest houseissa, jotka vapautuvat turistikauden päätyttyä 1.9. Yliopisto lähettää listan eri guest houseista, jotka majoittavat vaihtareita ja itse aloin kontaktoida niitä noin kaksi tuntia listan saavuttua ja kaikki guest houset olivat jo täynnä. Tässä on oltava siis erittäin nopea ja suosittelenkin hankkimaan majoituksen ennen tämän listan saapumista! Facebook-ryhmästä kävi ilmi, että hyvin moni muukin oli jäänyt ilman majoitusta ja monet muodostivatkin ryhmiä ja alkoivat yhdessä etsiä mm. Airbnb-majoitusratkaisuja. Eli jos guest houset ehtivät menemään täyteen, hätä ei ole tämän näköinen! Itse löysin vapaan huoneen yksityisen vuokraamasta omakotitalosta aivan Reykjavikin keskustasta. Asuin 7 muun vaihto-opiskelijan kanssa ja huoneestani maksoin 80 000 ISK kuussa, mikä on normaali hintataso keskustan alueen huoneista. Tämä sisälsi veden, sähkön ja netin eli kaiken. Hintataso on todella korkea myös Reykjavikin ulkopuolellakin. Hintataso on ylipäättään kalliimpi kuin Suomessa kaikessa elämisessä. Liha ja juusto ovat melko kalliita Suomeen verrattuna ja jotkut vaihtarit elivät pelkällä pastalla ja riisillä suurimmaksi osaksi. Itse en tähän kuitenkaan lähtenyt mukaan vaan ostin suosiolla lihaa.

Opiskelu

Reykjavikissa on kaksi yliopistoa: yksityinen University of Reykjavik, jossa itse opiskelin sekä University of Iceland, joka on julkinen. Monet kaverini opiskelivat julkisessa ja pystyinkin hyvin vertailemaan yliopistoja keskenään tätä kautta ja voinkin sanoa, että opetuksen laatu on parempaa ja kurssit haastavampia yksityisessä yliopistossa.

Yliopistorakennuksemme oli todella uusi ja henkilökunta hyvin ystävällistä ja asiansa osaavaa. Kurssit olivat todella mielenkiintoisia ja käytännönläheisempiä kuin Suomessa. Monissa kursseissa tehtiin projekteja ja vierailtiin paikallisissa yrityksissä kuten Icelandairilla. Kaiken kaikkiaan yliopistosta on pelkästään hyvää sanottavaa ja opiskelu siellä oli mielekästä.

Monissa kursseissa oli mainittu kirjoja, joita pitäisi lukea tenttiin, mutta itse en niitä lukenut vaan menin diojen ja muistiinpanojen varassa tentteihin. Kirjastossa on yleensä vain yksi kappale kirjoja ja niitä saa lainattua vain päiväksi eli kirjan ostaminen olisi ollut tässä tilanteessa pakollista. Hyvin pärjäsi siis ilman niiden ostamistakin. Islantilaisten englantia on todella hyvää ja ihan vanhuksset ja nuoret lapsetkin puhuvat englantia eli englannilla pärjää erinomaisesti!

Muuta

Islanti on todella kaunis maa ja luonto on aivan uskomattoman upea. Teimme paljon reissuja vaihtareiden kanssa ja melkeinpä koko saari tuli kierrettyä. Vaellusreissut ja teltassa yöpymiset kannattaa ajoittaa elo-syyskuuhun, kun ilma on sen verran hyvä ja lämmin vielä, että teltassa pystyy yöpymään. Maa on täynnä kuumia lähteitä ja vesiputouksia sekä tulivuoria, jotka olivat kaikki kerrassaan uskomattomia. Vesiputouksissa sekä kuumissa lähteissä uiminen tulee ehdottomasti kokea, joten uikkarit mukaan! Vaihdon parasta antia oli ehdottomasta Islannin upean luonnon näkeminen ja telttailu keskellä ei mitään revontulia katsellen.

Islantilaiset ovat todella avuliasta ja mukavaa kansaa ja suhtautuvat turisteihin hyvin lämpimästi. Turismi onkin lisääntynyt viime vuoden aikana huomattavasti ja kaduilla näki vielä marraskuussakin todella paljon turisteja, vaikka turistikauden sanotaan loppuvan syyskuussa. Reykjavik on todella pieni pääkaupungiksi, mutta todella omanlaatuinen ja söpö kaikkine värikkäine kahviloineen. Kaiken kaikkiaan vaihto oli todella onnistunut ja tutustuin moniin upeisiin ihmisiin ja uskomattoman kauniiseen Islannin luontoon! Voin siis todella lämpimästi suositella Islantia vaihtokohteeksi.

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 26.08.2015 – 15.05.2016

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 26.08.2015 – 15.05.2016

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Täytin hakukaavakkeen Nordlys-vaihtoon Islannin yliopistoon, Reykjavíkiin, helmikuun 2015 ensimmäisinä päivinä. Helmikuun lopulla varmistui sähköpostitse Tampereen yliopiston kansainvälisten asioiden koordinaattorilta, että minut oltiin Tampereen puolelta nimetty vaihtoon. Huhtikuussa sain viestiä Islannin yliopiston kansainvälisten asioiden toimistolta, ja siitä eteenpäin hakuprosessi eteni sähköisen hakujärjestelmän sekä sähköpostiviestien kautta. Kaikki tarvittavat dokumentit pystyi toimittamaan skannattuina sähköisinä versioina. Jouduin maksamaan ainoastaan passikuvan otattamisesta. Itse hakuprosessi oli siis omasta näkökulmasta kevyt, vaikka venähti hieman. Kesti kesäkuulle saakka, että sain Islannin yliopistolta virallisen hyväksymiskirjeen.

Irtisanoin Tampereen asuntoni jo toukokuun lopulla ja pakkasin tavarat tulevan vuoden ajaksi varastoon. Näin voi tehdä, ja loppu hyvin kaikki hyvin, mutta tuntui hassulta seisottaa pyykinpesukonetta ja muuta tavaraa vuoden verran säilytyksessä, kun ne olisivat voineet olla jälleenvuokrauksen kautta kaiken sen aikaa jollakulla toisella käytössä - siitäkin huolimatta, että irtisanomani asunto ei ollut sellainen koti, että olisin kokenut erityistä tarvetta palata asumaan juuri siihen.

Vaihtolukuvuotta edeltävän kesän vietin Helsingin Viikissä. Tämä on merkityksellistä siksi, että vaikka pääkaupungissamme, silti pellon laidassa ja metsän vierellä (ja metsässä) vietetyn kesän jälkeen Reykjavíkissa luonto tuntui olevan aina vähän liian kaukana, siis autolla ajettavan matkan päässä. Viikonloppureissulla Islannissa auton ikkunasta ja muutenkin silmien edessä avautuikin ihan mielettömät maisemat. Ja no, kyllä esimerkiksi suloiselle, ja upealle, Videy-nimiselle saarelle pääsee Reykjavíkista pikaisella lauttamatkalla, mutta arkisin pääasiassa tuijotin Esja-vuorta ja merta, selän takana moottoritien kaupunkialueen jatke ja ohiajaviin autojen kohina. Ei pidä ymmärtää väärin! Reykjavíkin kaupunki on hirveän sympaattinen ja mielenkiintoisia tapahtumia järjestetään. Revontuletkin näkyivät useampaan kertaan katuvaloista huolimatta. Reykjavík on pienestä koostaan huolimatta kaupunki, merenrantakaupunki, ja melkoisen tiheästi rakennettu ja asuttu (toisin kuin loput Islannista), ja lähiöt ulottuvat pitkälle ydinkeskustasta. Mielestäni parasta Reykjavíkissa ei ole luonto (sillä sitä ei hirveästi ole), vaan muraalit, kahvilat, The Reykjavik Grapevine ja keikat.

Suoritin kesä-heinäkuussa kolmen viikon mittaisen Helsingin avoimen kesäyliopiston järjestämän islannin kielikurssin. Kurssin tahti oli rivakka ja sisältöä oli todella paljon. Sisältö oli myös paljolti päällekkäistä myöhemmin syyslukukaudella Islannin yliopistossa suorittamani Islannin alkeet -kurssin kanssa. Tuo kurssi on ainut, jonka näin jälkikäteen olisin valitsemistani kursseista jättänyt pois. On tietysti todella hyvä osata edes muutaman fraasin verran paikallista kieltä, mutta rehellisesti todettuna kaikki paikalliset puhuvat kyllä englantia (ehkä omalla tavallaan taittaen, mutta joka tapauksessa). Islannin kieli on nimittäin siitä kimurantti, että jos tahdot tulla ymmärretyksi, ei riitä että lausut sinne päin, vaan pitää lausua aika tavalla justiinnsa oikein. Töitä löytää kyllä, vaikkei islantia puhuisi. Jos on vahva kieltenopiskelija tai tärkein tavoite on oppia islannin kieltä, niin en missään nimessä tahdo pelotella pois sen toiveen parista, mutta jos ajattelee että 'olisipa kiva oppia vähän islantia tässä samalla, mutta ei oo niin justiinnsa', niin vahvasti suosittelen kurkkaamaan islannin perusteet tarjoavan nettipelin 'Icelandic Online':n ja suuntaamaan kursseihin käytettävät opiskeluenergiat toisaalle. Ja jos islannin kielen opiskelu ja kuuntelu kiinnostaa, Islannilla on meidän YLE:ä vastaava yleisradio RÚV, joka Yle Areenan tapaan tarjoaa verkossa katsottavissa ja kuunneltavissa olevaa sisältöä.

Tietysti kieliopinnot helpottivat sen verran, että ymmärsin monia päivittäisiä sanoja, eikä esimerkiksi pelkästään islanninkielisiä nettisivuja tarvinnut käyttää kääntäjän kautta aivan yksinkertaisimpien asioiden löytämiseksi tai tarvinnut pyytää asiakaspalvelijaa vaihtamaan kieltä, jos omat vastaukset vaativat vain sanoja 'kyllä' (já), 'ei' (nei) ja 'kiitos' (takk). Ruotsin kielestä on apua erityisesti islannin lukemisessa! Silti, loppujen lopuksi, osasin itse islanniksi kiittää, tilata kahvin (toisinaan, kun lausuminen osui oikeaan), pahoitella sekä kieltäytyä muovipussista kaupassa.

Kaikesta edellä mainitusta huolimatta, suosittelen kuitenkin ehdottomasti harkitsemaan osallistumista Islannin länsivuonoila (Westfjords) ennen lukuvuoden alkua järjestettävälle kielikurssille, jos se sopii hyvin omiin aikatauluihin ja suunnitelmiin. Vaikka itse kielen oppiminen jäisi lopulta sanojen tapailun tasolle (ei se haittaa, niin käy lähes kaikille), niin tuo kielikurssileiri on varsin oiva tapa tutustua toisiin vaihtareihin! Itse lensin Islantiin vasta elokuun lopussa orientaatioviikon keskelle, mutta myöhemmin tutustuin toisiin opiskelijoihin, joille oli muodostunut kaveriporukoita juurikin tuolla leirillä, ja joilta kuulin pääasiassa pelkästään hyvää tuosta kurssista.

Muutoinkin jos aikataulut sallivat, kannattaa Islantiin lähteä jo ennen koulun alkua elokuussa, tai vaihtoehtoisesti varata reissaamiselle aikaa kesän alkuun lukuvuoden lopuksi. Kevätlukukaudella on kyllä pääsiäisen aikaan viikon mittainen loma, jolloin ehtii pidemmänkin reissun päälle, mutta osa teistä on pohjoisemmassa Islannissa todella huonokuntoisia ja jopa suljettuja talvella - ja talvi alkaa islantilaisessa kalenterissa jo marraskuusta ja loppuu vasta

huhtikuun alkuun. Kun olimme reissussa maaliskuun lopulla, tie jota olimme ajaneet edellisenä päivänä, olikin jo taas seuraavana täysin pois pelistä. Teiden tilannetta päivitetään road.is-sivustolle, ja sitä kannattaa ehdottomasti seurata. Auton vuokraaminen porukalla kuitenkin on ehdottomasti kätevin tapa reissaamiseen.

Sään nopeaa vaihtelemista - ihan kesken päivänkin - ei voi ylikorostaa! Se kannattaa ehdottomasti ottaa huomioon reissuja, ulkoilemista ja muuta islantiaikaa suunnitellessa. Sää ei välttämättä salli tiettyä reissua juuri tiettyinä viikonloppuna, joten liian tiukkoja viikonloppusuunnitelmia ei kannata lyödä hirveän aikaisin lukkoon.

Vaihtoehtoihin kannattaa varautua ja hyviin ulkoiluvaatteisiin panostaa. Kukaan ei oikeastaan käytä sateenvarjoa, sillä Islannissa tuulee, ja paljon. Luin itse etukäteen jonkun toisen matkakertomuksesta, että vaatetarjonta on Islannissa suppea, mutta ajattelin, että ei se nyt varmaan niin suppea voi olla. Usko, kun toistan nyt tuon ohjeen, jota olisi pitänyt kuunnella: vaatetarjonta on suppea ja vieläpä tyyris. Eli jos pystyy jo Suomesta jotain tarpeellista helposti hankkimaan, niin vahvasti suosittelen niin tekemään.

Ensimmäiset 8 yötä Reykjavíkissa asuin 24 hengen dormissa, sillä vuokrasopimukseni alkoi vasta syyskuusta. On aivan valtavan yleistä, että vuokrasopimus alkaa vasta syksyn puolelta, sillä suuri osa vaihto-opiskelijoista vuokraa lukukauden tai -vuoden ajaksi huonetta, jota tarjotaan kesäsesongin ajan majoitukseksi turisteille. Se ei silti tarkoita, että välttämättä päättyy 24 sänkypaikan dormiin ekoiksi viikoiksi. Mutta ajoissa kannattaa ehdottomasti olla! Niin asunnon hankkimisen kuin sitä (todennäköisesti) edeltävän majoituksen varaamisessa.

Yliopisto lähettää kesäkuun alussa listan (kaikille tuleville vaihto-opiskelijoille yhtä aikaa) potentiaalisista asunnon tarjoajista ja asuntojen osoitteista ja puitteista. Mikään ei kuitenkaan estä ottamasta yhteyttä esimerkiksi turisteille lomamajoitusta tarjoaviin tahoihin jo ennen sitä, tällä tavalla muutamat olivat löytäneet todella kivoja asuntoja vaihdon ajaksi! Asunnon etsimisessä kannattaa käyttää apunaan myös Facebook-ryhmiä (valitettavasti islanniksi). Itse löysin huoneen (kämppisasunto omakotitalon yläkerrassa kolmen muun kanssa) tuon yliopiston lähettämän listan kautta, mutta se oli kovin täpärää, sillä laitoin viestä vasta vuorokausi listan jakamisen jälkeen.

Pienistä asunnoista on Reykjavíkissa pulaa, joten vuokrat ovat kohonneet ja saattavat yhä vain kohota melko korkeiksi. Useimmat asuivat kimppa-asunnoissa, joillain oli esimerkiksi oma kylpyhuone tai keittokomero oman huoneen yhteydessä. Todella harva asui aivan omassa asunnossaan. Jotkut asuivat myös host-perheen luona. Jollei erityisesti tiedä, että haluaa asua lähellä jotain tiettyä paikkaa tai kaupungin laidalla, niin suosittelen lämpimästi 101-postinumeron aluetta, sillä se on lähellä sekä yliopistoa että vanhaa ydinkeskustaa.

En maksanut takuuvuokraa etukäteen Suomesta käsin, ja takuuvuokra käytettiin viimeisen kuun vuokraan, joten sen suhteen ei ollut mitään epäselvyyksiä. Vuokran maksoin aina käteisellä (melko yleistä, ei kannata säikähtää). En avannut islantilaista pankkitiliä, vaan pärjäsin hyvin suomalaisella kortilla. Käteisnostoista aiheutui tietysti palvelumaksuja, joten kannattaa selvittää mikä on itselle ajallisesti ja rahallisesti järkevin vaihtoehto: minkä suuruisia ovat oman pankin palvelumaksut ja toisaalta sitten tarvittaessa kansainvälisten rahansiirtojen hinta.

Minulla ei ollut mitään kotivakuutusta tuona koko vaihtoaikana, mutta sen sijaan otin ennen Suomesta lähtöä matkavakuutuksen - ensisijaisesti matkatavaroiden, läppärin tai puhelimen hajoamisen tai katoamisen varalta. Jos materiaaliset menetykset eivät pelota eikä harrasta extreme-lajeja, niin uskaltaisin kuitenkin veikata että Islannissa pärjää melkoisen hyvin ilman erillisiä vakuutuksia. Eurooppalainen sairaanhoitokortti kannattaa ehdottomasti ottaa mukaan.

Heti ensimmäisinä asioina Islannissa kannattaa käydä rekisteröitymässä, jotta saa paikallisen henkilötunnuksen, 'kennitalan', sillä ilman sitä ei pääse kirjautumaan yliopiston järjestelmään eli UGLAAN. Kun pääsee kirjautumaan järjestelmään, kaikki helpottuu. Uglaan on koottu samaan sovellukseen kurssivalinnat, kurssisuoritukset, tiedotteet, lukujärjestykset, sähköposti, linkki moodleen ja kaikki muukin opiskelujen kannalta tarpeellinen. Kirjastossa on saatavilla usein yksi tai kaksi kappaletta kurssikirjoja, joten opiskelijoiden oletetaan ostavan kurssien kirjat, jotka voivat olla yllättävän kalliita. Kannattaa kuitenkin odottaa ensimmäiseen tapaamiskertaan asti ennen kirjan ostoa, jotta selviää, onko kirja välttämätön osa kurssisuoritusta, ja jos, mitkä painokset kelpaavat. Käytettyjä kirjoja voi

yrittää etsiä Facebookin kirjakirppisryhmistä (islanniksi). Tentit oli myös järjestetty toisella tapaa kuin Suomessa: tenttiaika oli aina yksi tietty ennalta asetettu, eikä sen suhteen siis voinut valita itselleen sopivaa aikaa, ja järjestelyt olivat muutenkin tarkemmat kuin mitä Tampereen yliopistolla.

Olen hallintotieteiden julkisoikeuden opintosuunnan opiskelija, mutta Islannissa olin Engineering and Natural Sciences -yksikössä, sillä nimenomaan hain opiskelemaan vaihdon ajaksi luonnontieteitä, jotta pääsisin syventämään ymmärrystäni ympäristökysymyksistä. Eroa Suomessa opiskelemini kursseihin oli siis tietysti itse kurssien sisältö. Kurssivalinnat lyödään lopullisesti lukkoon vasta lukukauden ensimmäisten opetusviikkojen jälkeen, ja tuota kokeilujaksoa kannattaa hyödyntää. Itse kävin syksyn aluksi muutaman kerran Conservation Biology -kurssilla, mutta lopulta päädyin valitsemaan sisällöltään sellaisia kurseja joiden tarkastelutapa oli poikkeuksellinen, niin että opiskelu oli itselle realistista ja sisälsi omien opintojen kanssa yhteistä tarttumapintaa. Kurssit kestävät pääsääntöisesti koko lukukauden, eli koko kevään tai syksyn meille tutun neljän periodin sijasta.

Käytännön järjestelyistä erosi opetuksessa myös se, että en ollut koko vuoden aikana ainoallakaan massaluennolla, vaan opetusryhmät olivat luokkahuonekokoisia. Kurssien suoritustavat vaihtelivat, mutta ryhmätöitä ja esitelmiä, esseitä sekä pienempiä välipalautuksia oli paljon. Tähän vaikutti tietysti osaltaan se, että suoritin paljolti kurseja, joilla ei ollut loppuenttiä, vaan jatkuvia palautuksia itse kurssin aikana. Koin opinnot omasta lähtötilanteesta käsin todella hyödyllisiksi ja sisällöltään hyvin myös Suomessa opiskelemaani soveltuviksi. (Esimerkiksi ympäristövaikutusten arvioinnin kurssin loppuesseessä keskityin nimenomaan Suomen YVA -lainsäädäntöön.)

Suoritin lukuvuoden aikana vain yhden oikeustieteiden kurssin (EU:n ympäristöoikeus). Kaveripiirissäni oli kuitenkin paljon oikeuden opiskelijoita, ja heidän työmäärästään välittyi se, että töitä näillä kurseilla oli todella paljon. Siis, erityisesti jos hakee opiskelemaan oikeutta Islannin yliopistoon, kannattaa aikatauluttaa opinnoille riittävästi aikaa. Kurssivalinnoilla pelaamalla saa varmasti järjesteltyä itselleen myös loppuisen lukukauden, jos sellaista jaksoa kaipaa. Yliopisto järjestää esimerkiksi nimenomaan vaihto-opiskelijoille suunnattuja kurseja, joilla tutustutaan Islannin kulttuuriin sekä historiaan, ja käydään muun muassa museovierailuilla. Kannattaa kuitenkin kaikissa kurssivalinnoissa jo hakuvaiheessa ottaa huomioon Islannin yliopiston sääntö, jonka mukaan 60 % valituista opinnoista tulee olla siitä tiedekunnasta, johon on valittu vaihto-opiskelijaksi. Ainakin omassa yksikössä tästä säännöstä oltiin tiukkoja niin hakuvaiheessa kuin paikan päällä Islannissa.

Englanninkielisen opetuksen kurssitarjonta oli laaja. Tipahdin hieman hassuun ja juuri sopivaan väliin, sillä suoritin pitkälti kurseja, jotka oli suunnattu maisteriopiskelijoille sekä 120 opintopistettä suorittaneille kandidaattivaiheen opiskelijoille. Toisaalta pelkästään maisteriopiskelijoille suunnatuille kurseille ei ollut asiaa (poikkeuksena oikeustieteellisen kurssit, sillä vain maisteritason oikeuskurssit opetetaan englanniksi). Itse asiassa, lähes kaikki maisteriohjelmat opetetaan joka tapauksessa kokonaan englanniksi. Paitsi, että Islannissa on paljon vaihto-opiskelijoita, yliopistolla on myös iso joukko kansainvälisiä opiskelijoita suorittamassa maisteritutkintoaan. Kurseilla, joilla suoritin, oli paikallisia sekä vaihtareita. Yliopistolla kaikki sujui englanniksi. Olin välillä huolissani, että oma englanti ei pääse kehittymään samalla tavalla kuin jos puhetta olisi voinut peilata pääasiassa vain naatiivipuhujien kanssa, mutta kyllä se kielitaito kehittyi silti.

Jos on vaihdossa Reykjavíkissa syksyllä, suosittelen ehdottomasti osallistumaan Arctic Circle -konferenssiin. Ainakin syksyllä 2015 opiskelijat saivat kurssin kautta ilmaisen kulkupassin. Ja jos on Reykjavíkissa syysaikaan, ehdoton suositus myös Iceland Airwaves -musiikkifestivaalista. Vaikkei opiskelijabudjetista lohkeaisi varoja rannekkeeseen, festivaali levittäytyy myös ympäri kaupungin keskustaa, kun artistit heittävät lyhyempiä ja kaikille avoimia settejä kahviloissa ja kaupoissa. Kahvilakulttuuri on Reykjavíkissa todella kiva. En osallistunut kovinkaan aktiivisesti Erasmusjärjestämiin rientoihin, mutta erityisesti pubivisat olivat kivaa illanvietettä. Reykjavík on hirveän turvallinen kaupunki. Baareissa ei ole narikoita, vaan sisäänpääsy on aina ilmainen ja takille etsitään paikka ikkunalaudalta tai tuolin sarjalta.

Kun opinnot olivat pääpiirteittäin eri alaa kuin sitä, jota olin kaksi edellistä vuotta Tampereen yliopistossa opiskellut, oli aikalailla välttämätöntä että opiskelin 'ihan oikeasti' aika suuren osan aikaa vaihtovuodestani. En antaisi millään pois niitä asioita joita opin, tai maisemia joita näin, tai kaikkea sitä söpöä ja tuulista arkea siinä välillä, mutta sellainen täyteläinen onnellisuus on itselleni monia muita(kin) asioita. Kaipasin paitsi tietysti läheisiä ihmisiä, niin metsää, tanssimista ja monipuolisempaa liikuntatarjontaa vapaa-ajalle. Junalla matkustamista.

Monet asiat ovat Islannissa kalliita, ymmärrettävästi sen tähden, että Islanti on vähän kaukana muista maista, ja toisekseen siksi, että turismi on kasvanut todella rivakalla vauhdilla. Jotkut asiat ovat kuitenkin onneksi edullisia, kuten puhelinliittymä! Kannattaa ehdottomasti hankkia NOVA-liittymä, jolla voi soittaa ja tekstata ilmaiseksi kaikkiiin muihin NOVA:n liittymiin. Ja koska tämä oli se liittymä joka lähes kaikilla oli käytössään, ei kannata erehtyä ostamaan jotain toista. Samaan pakettiin saa edullisesti 3G:n ja ilmaisen wifin löytää yliopistolla ja lähes mistä tahansa keskustassa.

Jo marraskuussa satoi lunta tavallisesta poiketen valtavan paljon (tilastojen valossa kannattaa varautua tuuliseen ja sateiseen talvisäähän) ja kaupunki oli aivan hirmuisen söpö. Pohdin kuitenkin useista syistä hirveästi vaihtovuoden puolittamista yhteen lukukauteen. Olin joulun Suomessa, ja lensin tammikuun alussa takaisin Reykjavikiin.

Toinen lukukausi tuntui osin toiselta kierrokselta, paitsi että iso osa kavereista vaihtui uusiin. Opinnot olivat kyllä mielenkiintoisia myös kevätlukukaudella. Kävin muun muassa mahtavan ihmisten eläinsuhdetta taiteen ja ekologian näkökulmista käsittelevän 10 opintopisteen laajuisen kurssin. Kävin myös ympäristösuunnittelun kurssin, joka oli paitsi hirveän hyödyllinen, lisäksi käsitteellisesti hyvin niitä osin ärtyneitä tunteita joita Reykjavíkissa kulkeminen välillä herätti. (Islantia markkinoidaan luontokohteena, mutta Reykjavíkissa on tavallista ajaa lähimarkettiin ja yliopistolle autolla.) Siinäkin, lopulta vain 8 kuukauden mittaisena, aikana jonka siellä asuin, kaupunki kävi läpi valtavalla tahdilla katukuvan muutoksia turismin kasvun tähden.

Toukokuun alussa, viimeisten kurssipalautusten jälkeen, reissasin ystävän kanssa parin viikon reissulle USA:han - kannattaa pohtia tätä vaihtoehtoa, lentoaika on ainakin taatusti lyhyempi kuin Suomesta saakka! Toiset kävivät myös Färsaarilla. Grönlannin-matkaa varten täytyy varata jo melkoisen paljon rahaa.

Tampereelle palattuani sain sisällytettyä vaihtovuoden opinnot vaivattomasti osaksi suorittamiani kursseja. Ja tietysti vaihtovuoden opinnot toivat lisää sisältöä omaan osaamiseen, erityisesti ulottuvuutta: ne avasivat omissa opinnoissa merkityksellisten asioiden jäsentämistä ja ulottivat vaikutusketjujen tarkastelua luonnontieteiden puolelle.

Kannattaa ehdottomasti rohkaistua ja lähteä opintojen puitteissa ulkomaille, jos vain on siihen sopiva tilanne, mutta itselle rohkea veto olisi esimerkiksi ollut myös Suomeen paluu ensimmäisen lukukauden jälkeen. En koe tarvetta palata Islantiin, kun mitään ei jäänyt siellä kesken (ehkä koska olin siellä lopulta niin pitkään). Toisaalta on ihanaa olla takaisin Suomessa ja puhua omaa äidinkieltä, jolla voi niin vaivatta leikitellä! Ja sitten toisaalta nytpä vasta onkin matala kynnyks lähteä muualle. Tällä hetkellä en kuitenkaan tahdo. Jos en olisi ollut vaihdossa, niin olisin varmaan jatkuvasti karkaamassa pois. Nyt on jotenkin selkeämpää.

Saa ehdottomasti olla yhteydessä jos tulee mieleen jotain kysyttävää tai kaipaa reissuvinkkejä Islantiin!

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 26.08.2015 – 31.12.2015

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 26.08.2015 – 31.12.2015

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Olin pitkään miettinyt lähtemistä vaihtoon, mutta ongelmana oli vaihtokohteen valinnanvaikeus sekä parisuhteen tuomat haasteet. Käydessäni yhdessä avomieheni kanssa lomalla Islannissa keväällä 2014 ihastuimme molemmat kyseiseen paikkaan niin paljon, että päätimme selvittää voisimmeko hakea sinne yhdessä. Sekä Tampereen yliopistosta että Tampereen teknillisestä yliopistosta oli mahdollista hakea Islantiin, vieläpä samaan yliopistoon (University of Iceland), joten eipä siinä sitten muuta kuin hakupaperia vetämään.

Itse hakuprosessi oli suhteellisen sujuva. Ensin hain Tampereen yliopiston vaihtohaussa, josta myöhemmin tuli päätös, että minua ehdotetaan vaihto-opiskelijaksi kohteeseen University of Iceland. Tämän jälkeen piti vielä hakea kohdeyliopiston omassa haussa, josta tuli tietoa sähköpostiin. Ilmeisesti tämä jälkimmäinen haku oli lähinnä muodollisuus. Myöhemmin hyväksymiskirjeen yhteydessä tuli kehoitus liittyä Islantiin tuleville vaihtareille perustettuun facebook-ryhmään.

Islannin yliopisto ei vaatinut paperista, kv-koordinaattorin allekirjoittamaa learning agreementtia, vaan "learning agreement" oli sähköinen lista valitsemistani kursseista hakemuksen yhteydessä, jonka kohdeyliopisto hyväksyi samalla kun hyväksyi minut vaihto-opiskelijaksi. Listan tuli sisältää vähintään 60% oman pääaineen kursseja. Englanninkielinen kurssitarjonta pelkälle syyslukukaudelle oli suhteellisen suppea, mutta jätti kuitenkin hieman valinnanvaraa. Itse valitsin seuraavat kurssit: Economics of Money and Banking (suosittelen vahvasti), Introduction to Human Resource Management, Marketing Plans (intensiivikurssi marras-joulukuussa) sekä Icelandic Society and Modern Day Politics. Kurssitarjonta kokonaisuudessaan löytyi kohdeyliopiston internetsivuilta (<http://english.hi.is/>). Mainittakoon vielä, että vain oman pääaineen kursseille pääsy oli learning agreementin hyväksymisellä taattu. Jos listassa oli muiden pääaineiden kursseja, niihin ei luvattu pääsyä vaan asia piti erikseen tarkistaa paikan päällä yliopiston henkilökunnalta. Itselläni tällaisia kursseja oli esimerkiksi International Human Rights Law, enkä lopulta päässyt sinne koska kyseiselle kurssille otettiin vain oikeustieteiden pääaineopiskelijoita. Osoittautui kuitenkin, että kurssivalintoja pystyi vielä helposti muuttamaan paikan päällä. Valintoja pystyi muokkaamaan 10.9. saakka, ja kurssilta pystyi vetäytymään 1.10. asti. Tämän jälkeen kurssivalintoja ei voinut enää muuttaa, ja mikäli kurssisuorituksia kuten tenttiä ei tekisi, saisi kurssista hylätyn.

Vaikka opiskelen Tampereella julkista talousjohtamista, olin vaihdossa kuitenkin kauppatieteiden paikalla pääaineenani Business Administration. Tämä ei mielestäni ollut ongelma, etenkin kun olin lukenut sivuaineena kauppatieteitä jo aiemmin. Opetuksen taso oli mielestäni hyvä ja kurssit vastasivat, paikoin jopa ylittivät, odotukseni. Suurin osa tarjolla olevista kursseista oli 6 ECTS laajuisia ja ne kestivät koko syyslukukauden eli syyskuun alusta marraskuun loppuun. Opetus oli mielestäni vuorovaikutteisempaa kuin Suomessa. Kurssit koostuivat luennoista, keskustelusta, quizzeista (sähköisiä monivalintakokeita kurssin tietyistä aihealueista), esseistä, ryhmätöistä ja tenteistä. Osan kurssikirjoista jouduin ostamaan omaksi. Niitä myydään yliopiston kirjakaupassa, mutta kannattaa myös kysellä islantilaisilta kurssikavereilta, josko omalla pääaineellasi olisi käytettyjen kurssikirjojen myyntiin ja ostoon tarkoitettu facebook-ryhmä (Business Administrationin opiskelijoiden kannattaa etsiä kurssikirjoja salaisesta facebook-ryhmästä Viðskiptafræðinemar). Pärjäsin hyvin kohtuullisella englanninkielen taidoillani, ja opintojen myötä kielitaito ja etenkin kaupallisen alan sanasto karttuikin mukavasti. Tenteihin mennessä kielitaito on varmasti sillä tasolla, ettei se aiheuta ongelmaa.

Valitsemani kurssit olivat tosiaan englanninkielisiä, enkä siten tarvinnut erillistä kielikurssia. Islannin kielestä kiinnostuneilla on kuitenkin mahdollisuus harjoitella kyseistä kieltä ilmaiseksi Icelandic online -nettisivun kautta. Islannin yliopisto tarjoaa vaihtareille myös islanninkielen alkeiskurssin, joka on opintopistemääriin (10 ECTS)

verraten todella helppo ja vähätöinen. Itse en tätä kielikurssia kuitenkaan valinnut, koska en kokenut että siitä olisi minulle erityistä hyötyä, mutta jos haluaa ns. helppoja noppia, niin tätä kannattaa harkita (samoin kuin islannin kulttuurin kurssia, jossa mm. luetaan islantilaista kirjallisuutta ja katsotaan elokuvia).

Kurssivalintojen lisäksi tehtävistä etukäteisjärjestelyistä löytyi kattava lista yliopistomme nettisivuilta (uta.fi > opiskelu > kansainvälisyys opinnoissa > ohjeita lähteille ja palaaville > yleinen muistilista vaihtoonlähteille). Tärkeimpinä tietysti asuinpaikan ja lentojen hankkiminen, matkavakuutusasiat sekä erinäisten ilmoitusten tekeminen muun muassa kelan ja postin suuntaan. Itse ohjasimme postimme toiseen osoitteeseen (Suomessa) vaihdon ajaksi. Päivitin myös matkavakuutuksen ennen lähtöä vaihto-opiskelua ajatellen sopivammaksi ja lisäksi hankin eurooppalaisen sairaanhoitokortin, jonka saa ilmaiseksi kelan kautta tilaamalla.

Kesän loppupuolella siirryimme Islantiin. Lähdimme Tampereelta aamuyöstä bussilla Helsinkiin ja Helsingistä lensimme Oslon kautta Keflavikiin (jonne menevät kaikki Islannin ulkomaanlennot). Oslon lentokenttä on naurettavan kallis paikka, etenkin näin opiskelijalle, joten kannattaa harkita mahdollisia omia eväitä tai suoraa lentoa, joka säästää aikaa ja vaivaa. Keflavikista matkustimme bussilla (45min, noin 13e) Reykjavikiin. Lentokentän ja Reykjavikin väliä kulkee useampikin bussiyhtiö ja busseja lähtee kiitettävän tiheästi. Perillä Reykjavikissa olimme iltapäivästä. Aikaero Islannin ja Suomen välillä on kesäaikaan kolme tuntia.

Koska Reykjavikin vuokra- ja opiskelija-asuntotilanne on hyvin huono, vaihto-opiskelijat majoittuvat useimmiten guesthouseissa. Guesthouset ovat hostelleja, joista moni majoittaa turisteja sesonkiaikaan kesällä ja tarjoaa vaihtareille pidempiaikaista majoitusta talvikaudella. Guesthousejen pidempiaikainen majoitus alkaa vasta syyskuun alusta, ja koska itse opinnot alkoivat elokuun puolella, joutuivat monet vaihtarit hankkimaan elokuun ajaksi vaihtoehtoisen majapaikan. Me turvauduimme hostellimajoitukseen turistihinnoin. Alun perin olimme varanneet kahden hengen huoneen downtownista, mutta koska kyseinen guesthouse oli ilmeisesti mennyt konkurssiin meille siitä ilmoittamatta, jouduimme viime hetkellä vaihtamaan elokuun majoitustamme. Valinnanvara oli heikko, joten päädyimme Bus Hostelliin (noin 20 min kävelymatkan päässä yliopistossa) 16 hengen dormiin. Kun rankan matkustuspäivän päätteeksi saavuimme tuon hostellin aulaan, meille ilmoitettiin, ettei check in onnistukaan (kuten oli ollut puhetta) vielä, vaan vasta kahden tunnin kuluttua. Avomieheni joutui lähtemään yliopistolle, sillä hänelle pakollinen orientaiva luento oli alkamassa. Orientaatiopäivä oli nimittäin muutettu orientaatioviikoksi kesän lopulla, jolloin olimme jo varanneet lennot, ja siten orientoivat alkoivatkin kolme päivää aiemmin kuin oli alun perin ilmoitettu. Vaihossakaan kaikki ei todellakaan mene siis aina kuin strömsössä..

Asuimme tässä Bus Hostellissa viikon verran. Hostelli oli sinänsä ihan hyvä, mutta en ehkä suosittelisi dormivaihtoehtoa, etenkin kun on neljän kuukauden matkatavarat mukana. Ruuanlaittotilat olivat hyvät, mutta etäisyys kauppoihin ja keskustaan suhteellisen pitkä. Jos nyt saisin tehdä tämän vaihdon uudelleen, tekisin tämän asian suhteen pari juttua erilailla. Ensinnäkin, menisin Islantiin aiemmin kuin vain pari päivää ennen orientoivien alkua, esimerkiksi heti elokuun alussa. Tällöin voisin kerätä jonkin porukan etukäteen, jolla voisimme vuokrata yhteisen asunnon koko elokuuksi. Lisäksi pystyisin käyttämään elokuun ensimmäiset viikot matkusteluun ja reissuihin, joita on huomattavasti hankalampi tehdä enää koulun alettua, saatikka sitten lähempänä joulukuuta kun valoisaa aikaa on enää niukasti. Islannin kesä on upea ja siitä kannattaa ottaa kaikki irti!

Yhteisen asunnon vuokraaminen kuukaudeksi ja matkustelu olisi hyvä ratkaisu siinäkin mielessä, että silloin tutustuisi paremmin muihin vaihtareihin. Islannin yliopiston orientaatio oli hyvin opiskelupainotteinen, eikä sisältänyt oikeastaan yhtään vaihto-opiskelijoiden ryhmäyttämiseen tähtäviä vapaa-ajan tapahtumia. Tämä oli ainakin minulle melkoinen pettymys. Ystävystyminen muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa oli hyvin paljon itsestä kiinni ja vaati myös tuuria. Monet porukat olivat syntyneet elokuun majoituksen ja reissujen perusteella, kun samassa paikassa olleet vaihtarit olivat tutustuneet toisiinsa, ja näihin porukoihin oli hankalahko enää syyskuussa luontevasti päästä.

Orientaatioon liittyen, Islannin yliopistolla on mentori-järjestelmä vaihto-opiskelijoille. Tämä tarkoittaa, että jokaisella vaihtarilla tulisi olla islantilainen mentori, joka auttaa opiskeluun ja käytännön asioihin liittyvissä asioissa. Jokaisella mentorilla puolestaan on kolme vaihtaria, joten ryhmät ovat hyvin pieniä. Kuitenkaan, tämä järjestelmä ei ainakaan minun kohdallani toiminut. Mentorini otti minuun yhteyttä sähköpostitse pari päivää sen jälkeen kun olin saapunut Islantiin. Hän ei ehdottanut tapaamista, vaan ilmoitti vain olevansa mentorini. Ehdotin itse tapaamista ja saimmekin sellaisen sovittua parin viikon päähän. Kun tapaamisen aika koitti, saavuin sovittuun paikkaan, mutta mentorini unohti tulla paikalle. Tähän mennessä ne asiat, joihin olisin kaivannut apua, olin jo pitkälti ratkaissut omin avuin, joten totesin, että en yritä enää väkisin ottaa mentoriini yhteyttä, eikä hänestä sen jälkeen enää kuulunutkaan mitään. Uskon kuitenkin, että minulla kävi asian suhteen lähinnä huono tuuri, sillä esimerkiksi avomieheni mentori oli huomattavasti aktiivisempi.

Syyskuun ensimmäisenä päivänä muutimme pitkäaikaiseen majoitukseemme Hostel Villageen. Olimme vuokranneet 24 neliön kokoisen kahdenhengen huoneen talosta, johon majoittui yhteensä 13 vaihto-opiskelijaa. Talo oli kolmikerroksinen ja jokaisessa kerroksessa oli neljä huonetta sekä yhteiskeittiö ja -kylpyhuone. Vuokramme oli 90 000 ISK (noin 600e) kahdelta hengeltä, joskin valuuttakurssin muutoksen vuoksi vuokra kasvoi noin 40 euroa vaihdon aikana. Sijainti oli suhteellisen hyvä (Skeggjagata 6, 105). Talolta käveli noin 20 minuuttia koululle, lähin kauppa (Bonus Skipholt) oli noin kymmenen minuutin kävelymatkan päässä ja ydinkeskusta 5-20 minuutin ulottuvissa. En kuitenkaan suosittelisi kyseistä paikkaa tuleville vaihtareille, koska kommunikointi vuokranantajien kanssa oli hankalaa (moni asia ei ollut niin kuin oli sovittu, ja kun siitä valitti, kesti aina hyvin kauan ennen kuin mitään tapahtui) ja lisäksi talon yhteisen oleskelutilan puuttuminen vaikutti siten, ettei muiden asukkaiden kanssa tullut hengailtua juurikaan. Emme myöskään ole vielä saaneet takuuvuokramme takaisin, vaikka asunto luovutettiin kaksi kuukautta sitten ja takuuvuokra piti palauttaa tammikuun loppuun mennessä.

Reykjavikin vuokrataso on korkea. Asunto/huone kannattaa vuokrata alueelta 101 tai korkeintaan 105. Näin jälkiviisaana suosittelen etenkin downtownia (esimerkiksi Ægisdagan ja Njarðargatan/Frakkastígurin väliin jäävä alue), sillä siitä matka koululle, kaupoille ja baareihin on erittäin lyhyt. Ainakin Álfrhóll Guesthouse ja Salvation Army Guesthouse ovat hyvällä sijainnilla, ja ilmeisesti muutenkin hyviä paikkoja. Asumiseen liittyen vielä sellainen vinkki, että kannattaa aloittaa mahdollisimman aikaisin - moni aloitti majoituksen hakemisen jopa ennen hyväksymiskirjeen saamista. Vaikka yliopistolta tulee lista mahdollisista majoituspaikoista, on parhaat paikat jo siihen mennessä varattu, joten listaa ei välttämättä kannata jäädä odottelemaan.

Yliopistolla on tarjolla liikuntatilat, mutta ainakin ryhmäliikuntatuntien puolesta tarjonta oli heikkoa, joten itse en maksanut liikuntamaksua. Reykjavikissa on useita hyviä uimahalleja – joista osa on pikemminkin ulkoilmakylpylöitä kuin uimahalleja – joita kannattaa ehdottomasti hyödyntää. Kuumat altaat eli hot potit ovat usein melko täynnä, mutta mikäli matkaa haluaa uida, niin radat ovat harvoin ruuhkaisia. Keskustan uimahalleista suosittelen ainakin Sundhöll Reykjavíkuriä (perinteisempi, rauhallinen allas) ja Laugardalslaugia (useita altaita ja hot potteja, liukumäki, lämmin merivesiallas). Kertamaksun (900 ISK, noin 6e) sijaan kannattaa hankkia uimakortti, johon saa ladattua uintikertoja. Kortin hinta oli muistaakseni noin viiden euron luokkaa, ja sille saa ladattua esim. 10 (4 300 ISK, eli noin 3e kerta) tai 20 uintikertaa (7 800 ISK, eli noin 2,75e kerta). Suomalaista saunaa Reykjavikin halleista ei valitettavasti löydy, mutta hot potit lievittävät pahinta saunan kaipuuta ja mikäli se ei riitä, niin naapurikunnan altaalta (Lágafellslaug, Mosfellsbæ) löytyy perinteinen sauna.

Vapaa-ajalla kannattaa myös matkustella saaren eri osissa niin paljon kuin kerkeää, sillä luonto on yksi Islannin vaihdon parhaista anneista. Läheisen vuoren, Esjan, juurelle pääsee kätevästi paikallisbussilla ja vaellus huipulle on kaiken sen työn arvoinen. Etelässä kannattaa ehdottomasti poiketa Vestmannasaarilla sekä jäätikkölaguunilla. Kuvankaunis Snæfellsnesin niemimaa on myös kiertämisen arvoinen, puhumattakaan Pohjois-Islannista (Akureyri, Húsavík). Mikäli Länsivuonoille tai sisämaahan haluaa, on ne matkat tehtävä ennen loppusyksyä, sillä sen jälkeen näille alueille ei ole enää turvallista mennä. Näille matkoille suosittelen lähtemään vähän isommalla porukalla, kahdella tai useammalla autolla, ettei tarvitse soitella pelastushelikopteria jos auto hyytyy. Talvella Islannissa on

hankalahko tehdä reissuja, vaikka jäiset tiet ja lyhyt päivä sinänsä ovatkin suomalaisille kuskeille tuttuja. Mikäli kuitenkin haluaa vuokrata auton talvella, kannattaa varmistaa että siinä on kunnolliset renkaat (joissain vuokra-autoissa nypityt nastarenkaat).

Kannattaa varautua jo etukäteen että Islannissa on kallista, etenkin nyt kun kruunu entisestään vahvistuu. Esim. kouluateria maksaa noin viisi euroa. Itse teimme usein kotona ruokaa, sillä se tuli halvemmaksi (joskin ruuan hinta Islannissa on myös merkittävästi korkeampi kuin Suomessa). Etenkin liha-, kala- ja kanatuotteet, kananmunat ja mausteet olivat hintavia. Hedelmä- ja vihannesvalikoima oli usein niukahko ja monet tuotteet olivat jo kaupassa vähän rupsahtaneita. Täysjyvätuotteita tai muuta ns. terveellisempää ruokaa joutui välillä metsästäämään useammasta kaupasta. Alkusyksystä laktoositon maito oli myös jatkuvasti kaupoista loppu, liekö joku toimitusvaikeus vai mikä syynä. Kaupat ovat Suomen supermarketteihin verraten pieniä, mutta siihenkin tottuu. Ruuanlaiton ystävälle ei siis mikään ihannekohta, mutta tämänkin asian kanssa oppii elämään. Ja toisaalta ravintolaruoka Islannissa ei ole älyttömän kallista, ja etenkin pikkukylien ravintoloissa tarjoillaan usein erittäin maukasta ja laadukasta ruokaa. Kahviloissa viihtyville suosittelen ainakin Reykjavík Roastersia ja Cafe Babalúta. Yliopistolla kannattaa hankkia Hámasta kahvikortti, jolloin aamukahvin hakeminen nopeutuu ja hintaa kahvikupposelle jää enää noin 60 senttiä.

Vaikken saanutkaan vaihto-opintoja suoranaisesti hyväksiluettua (ne menivät maisteriopintojen valinnaisiin, eikä niistä saanut mitään järkevää kokonaismerkintää), oli vaihto silti mielestäni opintojeni ja tulevan työurani kannalta merkityksellinen ja kannattava. Ensinnäkin, englanninkielentaitoni kehittyi huomasti neljän kuukauden aikana ja opin hakemaan oman alan julkaisuja kansainvälisistä jurnaaleista, josta on varmasti hyötyä gradua tehdessä. Lisäksi opin ymmärtämään paremmin itseäni ja suomalaista kulttuuria toimiessani monikulttuurisissa tiimeissä. Paikoitellen työskentely eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa oli haastavaa (esimerkiksi suomalainen ja etelä-eurooppalainen kulttuuri eroavat merkittävästi täsmällisyyden suhteen), mutta siitä huolimatta kokemus jäi ehdottomasti positiivisen puolelle. Eri taustoista tulevien ihmisten kanssa työskentely avartaa omaa ajattelua ja haastaa omia rutiineja, ja ehkäpä juuri siksi monikulttuuristen tiimien hyödyntäminen voikin tuottaa innovaatioita ja uusia näkökulmia tuttuihin ongelmiin, mikä on erittäin arvokasta. Jatkuvasti globalisoituvassa maailmassa tällaiselle osaamiselle, kansainväliselle asenteelle, on varmasti kysyntää myös työelämän puolella.

Lyhyesti tiivistettynä: vaihtoon kannatti lähteä, pettymyksenä oli tapahtumien puute, mutta positiivisena puolena upeat reissut ja luonto.

Mikäli harkitset lähteväsi vaihtoon Islantiin ja mielessäsi pyörii kysymyksiä, joihin tämä matkakertomus ei täysin vastannut, minuun voi ottaa yhteyttä sähköpostitse.

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavík, 05.01.2015 – 15.05.2015

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavík

Vaihtoaika: 05.01.2015 – 15.05.2015

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Olin vaihdossa Islannin yliopistossa (Haskoli Islands) Reykjavíkissa kevään 2015. Opiskelin Social Sciences -yksikössä valtiotieteitä (political sciences). Vaihtoni oli ikimuistoinen ja erittäin onnistunut.

Ennen vaihtoa

Hakuprosessi oli helppo, ja vaikka hain täydennyshaussa, suurempia ongelmia ei ollut. Perehdyin kurssitarjontaan netissä, ja se oli ihan ok. Otin oman matkavakuutuksen, jota en onnekseni kuitenkaan tarvinnut. Kaikkiaan paperisota oli erittäin helppoa ja vähätöistä, koska hain Nordplus-ohjelmassa. Pohjoismaiden tai Euroopan ulkopuolelta tuleviin vaihtokavereihin verrattuna prosessi oli todella helppo ja vähätöinen (ja ilmainen).

En osallistunut kielikursseille, sillä tiesin, että Islannissa kaikki puhuvat erittäin hyvää englantia (yksi syy, miksi valitsin juuri Islannin). Opettelin muutaman perusfraasin, ja niillä mentiin koko kevät. Islannin yliopisto järjestää vähän typerästi kielikursseja vain syksyllä saapuville vaihtareille.

Islannissa

Islannin yliopisto järjesti kaikille halukkaille tuutorit. Minulla sellaista ei kuitenkaan ollut ja pärjäsin hyvin ilmankin. Vaihtokavereideni kokemukset olivat varsin samansuuntaisia. Islanti on todella helppo paikka mennä: kaikki ovat ystävällisiä, avuliaita, ulkomaisiin ihmisiin on totuttu ja kaikki puhuvat englantia. Lisäksi Reykjavik on niin pieni kaupunki, että se on helppo ottaa haltuun ilman paikallisen apua. Toki tuutori on hyvä lisä, ja ystävystyminen paikallisten kanssa on aina hyvästä.

Islannin yliopisto lähettää kaikille tuleville vaihto-opiskelijoille listan guesthouseista ja hostelleista ja yksityisistä henkilöistä, jotka tarjoavat vaihtareille majoitusta. Fiksu katsoo tarjontaa jo etukäteen netistä ja varaa paikan ennen kuin lista on kaikille tarjolla. Mutta ihan hyvin ehtii silloinkin, kun asuntolista on avoinna kaikille. Itse asuin Aurora Guesthousesissa, ja olin tyytyväinen paikkaan. Hyvä sijainti ja mukavia kavereita. Itse asuisin ehdottomasti guesthousesissa muiden vaihtareiden kanssa, en yksin tai kaksin jossain yksityisen asunnossa tms – mutta nämä ovat kyllä ihan makukysymyksiä. Islannin vuokrataso on kallis ja itse maksoin omasta pienestä huoneestani 72500 ISK kuukaudessa eli noin 500 euroa. Vuokra oli naurettavan kallis, ja verrattuna muihin vaihtareiden asuntoihin kallis myös. Hintataso on noin 60 000 – 70 000 ISK. Jos jaksaa nähdä vähän vaivaa, niin ainakin minun vuokraani halvemmalla on helppo asua.

Pääaineeni oli political science. Kävin seuraavat kurssit: Demography (10op), Disability and power (10op) ja Icelandic Nature and Cultural Legacy (10op). Opetuksen laatu ja taso vaihtelivat kurkseittain, lähinnä johtuen opettajien vaihtelevista kielitaidoista. Lisäksi työmäärät vaihtelivat paljon. Yleisesti ottaen kurssit olivat työläämpiä kuin Suomessa ja erilaisia kirjallisia tehtäviä piti tehdä paljon. Vastaavasti kuitenkin vain yhdestä kurssista oli lopputentti. Oppimateriaalit ovat pääosin saatavilla netistä ja kirjastosta ilmaiseksi, itse jouduin ostamaan yhden kirjan ja lainasin toista kaverilta. University of Iceland käyttää Moodlea vastaavaa Uglu-nettipalvelua, jossa on ”kaikki” ja se on tosi hyvä, paljon parempi kuin esimerkiksi millainen Moodle on Tampereen yliopistossa. Tietotekniikka pelaa hienosti ja apua on aina saatavilla. Opiskelu oli koulumaista, mutta itsenäisiä tehtäviä oppituntien päälle piti tehdä paljon. Opiskelukieleni oli englantia, ja yliopisto tarjoaakin varsin hyvin englanninkielisiä kursseja. Pärjäsin hyvin englannillani, vaikka en todellakaan ole mikään mestari-puhuja.

Vaihdossa on paljon vapaa-aikaa. Islanti tarjoaa loistavat mahdollisuudet liikuntaan ja esim. uiminen on selvästi halvempaa kuin Suomessa. Myös esimerkiksi yliopistoliikunta on käytännössä ilmaista, toki tarjonta ei ole niin hyvä kuin Suomessa, mutta ihan riittävä. Lisäksi

kannattaa matkustella paljon – Islannin luonto on uskomaton.

Elinkustannukset ovat korkeat, jopa vielä enemmän kuin Suomessa. Siihen kannattaa varautua. Samoin sään vaihteluihin – mikään ei ole niin tarpeellinen kuin hyvä Gore-tex-takki. Muuten kaikki onkin ihanaa Islannissa: helppoa, miellyttävää, mukavaa. Erikoisuutena wifi, joka löytyy ihan jokaisesta kuppilasta Reykjavíkista. Löytyipä se myös muuten myös valasretken tarjoavan yrityksen laivasta – joten keskeltä Atlanttia oli hyvä lähettää WhatsApp-kuvat suoraan kavereille.

Vaihdon jälkeen

Islannin yliopisto lähettää todistukset vaihdosta suoraan kotiyliopistoon, ja prosessi on varsin vaivaton. En ole saanut vielä suorituksiani, mutta hyväksiluvussa ei pitäisi olla mitään ongelmia. Koin vaihtoni erittäin tärkeänä oman tulevaisuuteni ja työelämäni kannalta. Minulle kertyi valtavasti tietoa omasta itsestäni sekä kielitaitoa ja ystäviä ja tuttavuuksia ympäri maailmaa.

Kaikki sujui mukavasti ja jouhevasti niin Suomessa kuin kohdemaassakin. Olen erittäin tyytyväinen että lähdin vaihtoon, ja että lähdin vaihtoon juuri Islantiin. Vietin todella merkitykselliset viisi kuukautta Islannissa. Voin sydämestäni suositella Islantia kaikille vaihtokohteeksi. Ainoastaan, jos etsit todellista eksotiikkaa tai elämän hankaluutta, Islantiin ei kannata lähteä. Islanti on todella helppo maa, ja yhteiskunta hyvin samanlainen kuin Suomessa. Lisäksi täällä on paljon suomalaisia vaihtareita. Joskus siis tuntui, että pääsi vaihdossaan vähän turhankin helpolla. Mutta muuten Islanti on aivan ihana maa. Upeita ihmisiä, upeita kokemuksia – priceless!

Háskólinn í Reykjavík, Reykjavík, 12.08.2014 – 23.12.2014

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavík

Vaihtoaika: 12.08.2014 – 23.12.2014

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Háskólinn í Reykjavík

Halusin lähteä vaihtoon hakemaan kansainvälistä kokemusta ja hankkimaan varmuutta englanninkielen käyttöön. Koska oma pääaineeni vuorovaikutteinen teknologia on harvinainen eikä useat tietojenkäsittelyn laitokset tarjoa muita kuin koodamiskursseja, valitsin vaihto-ohjelmakseni nordlyssin. Pohjoismaista päädyin Islantiin, koska se tuntui hieman eksoottisemmalta ja erilaiselta muihin Pohjoismaihin verrattuna.

Hakuprosessi:

Hakuprosessi Islantiin oli melko kivuton. Alkuvuodesta 2014 hain Reykjavíkin yliopistoon vaihtoon meidän Tampereen yliopistolta. Kun täältä tuli tieto, että minua ehdotetaan vaihtoon Islantiin, sain pian linkin Reykjavíkin yliopiston omalle hakulomakkeelle ja ohjeet haun tekemiseen. Hakulomake piti täyttää, hankkia tarvittavat liitteet ja lähettää toukokuun

alkuun mennessä, tulostaa ja hankkia tarvittavat allekirjoitukset ja lähettää vielä postitse Islantiin. Toukokuun loppupuolelle tuli tieto, että minut on valittu Reykjavikin yliopistoon vaihto-opiskelijaksi.

Kurssivalinnat piti täyttää jo hakulomakkeeseen, mutta niitä pystyy vielä opintojen alettuakin vaihtamaan Reykjavikissa. Koska Reykjavikin yliopisto on melko pieni yliopisto, ei valinnan varaa englannin kielisten kurssien välillä juuri ole, mutta minä löysin valikoimasta ihan mieleisiä kurseja. Kurssikatalogi löytyy helposti yliopiston verkkosivuilta ja kansainvälinen koordinaattori vastasi Islannista nopeasti sähköposteihin.

Apuraha hakemuksen sai helposti tehtyä nettiOpsun kautta, vain täyttämällä omat tietonsa järjestelmään. Rahat sai tilille hyvin ajoin ennen lähtöä.

Kun minut oli valittu vaihto-opiskelijaksi, sain sähköpostilla paljon tietoa syksyn opinnoista, asunnon hankkimisesta ja tunnukset yliopiston intranettiin ja sähköpostiin. Reykjavikissa monet hotellit ja majatalot toimivat syksystä kevääseen asuntoina vaihto-opiskelijoille.

Yliopistolta tuli sähköpostilla lista mahdollisista majoitusvaihtoehdoista, mutta myös googlettamalla olivat monet löytäneet mieleisen asunnon. Kun sähköposti asunnoista tulee, kannattaa olla nopea, sillä Reykjavikissa asunnot menevät nopeasti. Jos oli ripeä ja otti heti yhteyttä vuokranantajiin, ei ongelmia ollut. Minä laitoin kahteen paikkaan sähköpostia ja olisin saanut kummatkin asunnot. Päädyin hinnaltaan hieman kalliimpaa yksioon, koska olen Suomessakin tottunut asumaan yksin. Yksiöstä minä maksoin 600 euroa kuukaudessa, mutta pienen huoneen jaetulla keittiöllä ja vessoilla olisi halvimmillaan saanut noin 300 eurolla. Suurin osa majataloista majoittaa opiskelijat vasta syyskuun alusta ja yliopiston orientaatiopäivät olivat jo elokuun puolessa välissä. Noin kolme viikkoa suurin osa vaihto-opiskelijoista asui hostelleissa. Tämä oli minulle yllättävä menoerä ja kolmesta viikosta maksoin yli 700 euroa. Hostelli kannattaa varata heti, sillä elokuu on vielä turisti sesonkia, joten hostellit täyttyvät nopeasti.

Lennot kannattaa varata jo hyvin ajoin. Halvin lentoyhtiö tällä hetkellä taitaa olla Icelandair, jolla voi saada lennon noin 120 euroa suuntaansa. Lentokentältä kulkee kätevä flybus, joka kuljettaa suoraan hotellin eteen.

Saapuminen:

Yliopiston orientaatiopäiviltä sai kaikki tarvittavat tiedot kurssien valitsemisesta ja pois jättämisestä sekä opiskelusta Reykjavikin yliopistossa. Orientaatio päivillä saimme myös kennitala (islantilainen henkilötunnus) hakemukset ja täytimme nämä. Kennitala tarvittiin mm. opiskelijakortin saamiseen. Orientaatio kesti kolme päivää ja luentojen lisäksi se sisälsi matkan blue lagooniin.

Reykjavikin yliopistossa oli kansainvälisiä turoreita eli buddyja. Ennen Islantiin lähtöä sai halutessaan täyttää buddy-hakemuksen. Kaikki halukkaat saivat buddyt, mutta harva buddy oli kovin aktiivinen ja useimmiten yhteyden pito jäi lähinnä orientaatio päivillä tapaamiseen. Jotkut kuitenkin jopa vierailivat buddyjensa luona ja viettivät vapaa-aika yhdessä.

Opiskelu:

Minä suoritin vaihdossa ollessani vain vapaasti valittavia opintoja tutkintooni, joten loppuen lopuksi opintopisteitä kertyi vain 18. Suoritin kurseja lähinnä kauppatieteen laitokselta: service management (6op), English for international communication (6op) ja social psychology (6op). Kurssit olivat mielestäni hyvin saman tasoisia, mihin olen Suomessa tottunut. Jokainen kurssi sisälsi tenttien ja luentojen lisäksi harjoituksia, ryhmitöitä tai välitenttejä. Kurssikirjat joutui ostamaan, mutta oman kokemukseni mukaan ne eivät olleet välttämättömiä kurssin läpäisemiseksi. Islannin kurssia ei harmikseni Reykjavikin yliopistossa tänä syyslukukautena järjestetty. Yliopistossa oli kirjastossa tietokoneita käytettäväksi ja jokainen sai tulostuskiintiön muutamalle sadalle sivulle. Tietokoneilta pystyi tulostamaan, mutta käytävillä oli myös tulostus pisteitä, joissa pystyi tulostamaan omalta kannettavalta tietokoneeltaan.

Islanti:

Islannin kulttuuri on hyvin samanlainen Suomen kanssa. Ihmiset ovat ystävällisiä ja jokainen puhuu hyvää englantia. Ruoka on hyvin saman hintaista kuin Suomessa. Vaatteet koin hieman kalliimmiksi kuin Suomessa eikä valikoima ole suuri. Jätinkin vaateostokset melkein kokonaan väliin. Suomesta kannattaa kesän alennusmyynneistä ostaa hyvät ulkoiluvaatteet, jos aikoo tehdä paljon retkiä kaupungin ulkopuolelle. Sateen ja tuulen kestävä takki tulee kaupungissakin tarpeeseen. Islannissa ulkoiluvälineistä saa maksaa paljon enemmän.

Islannin ilmasto on hieman erilainen kuin Suomessa. Sää saattaa vaihdella päivän aikana monesti auringon paisteesta kaatosateeseen ja kovaan tuuleen, monesti kaikki ilmaston muodot tuli koettua yhden koulumatkan aikana. Myös myrskyt ovat yleisiä syksyn edetessä. Elokuussa Reykjavikiin saapuessani lämpötila oli noin 12 astetta ja joulukuussa lähtiessä se oli noin -5. Lunta Reykjavikissa oli joulukuun alusta asti ja tiet olivat todella liukkaat, koska niitä ei hiekoiteta.

Suosituin vapaa-ajan vietto tapa taisi olla auton vuokraaminen ja ajaminen Reykjavikin ulkopuolelle Islannin luontoa ihmettelemään. Suosittelenkin menemään kaupungin ulkopuolelle niin paljon kun mahdollista. Reykjavikissa suosittelen paikallisia uimaloita. Uimalat ovat ulkona ja kaikissa on useampi lämmin allas, joiden lämpötilat ovat 35 asteesta neljäänkymmeneen. Joten vakka ei uimisesta välittäisikään, käyvät nämä uimalat hyvin rentoutumiseen ja hintakin on vain pari euroa kerralta.

Paluu Suomeen:

Tampereelle palasin joulukuun lopussa. Lähtiessä Islannista pitää tehdä lähtöilmoitus, jossa luopuu kennitalasta ja ilmoittaa muutosta takaisin kotimaahan. Pohjoismaalaiset täyttävät Tanskan kielisen lomakkeen, mutta ruotsin kielen avulla lomakkeen täyttö onnistui. Opintorekisterin Reykjavikin yliopisto lähettää suoraan Tampereen yliopistolle.

Lähdin vaihtoon kartuttaakseni englannin kielentaitoani ja tutustuakseni muihin kulttuureihin. Nämä tavoitteet täytyivät hyvin. Sain paljon uusia ystäviä ympäri maailmaa ja varmuuden englannin kielen käyttöön. Islanti ei tarjoa isoa kulttuurishokkia, mutta se on hieman erilainen pieni saarivaltio, jonka luonto on ehdottomasti näkemisen arvoinen. Jos on jotain kysyttävää Islannista tai Reykjavikin yliopistosta, minulle voi lähettää sähköpostia.

University of Iceland - Háskóli Íslands, Reykjavik, 03.01.2014 – 01.05.2014

Maa: Islanti

Kaupunki: Reykjavik

Vaihtoaika: 03.01.2014 – 01.05.2014

Vaihto-ohjelma: Nordlys

Yliopisto: University of Iceland - Háskóli Íslands

Háskóli Íslands

Kevätlukukausi 2014

Opiskelin saksan kielen, kulttuurin ja kääntämisen tutkinto-ohjelmassa ensimmäistä vuotta vaihtoon hakiessani eli lähdin vaihtoon toisen opiskeluvuoteni kevätlukukaudella. Vaihtokohteeni oli Islannin yliopisto, joka sijaitsee maan pääkaupungissa Reykjavikissa. Vietin siis vaihdossa neljä kuukautta vuoden 2014 alusta vappuun saakka.

Hakuprosessi

Hain NORDPLUS-vaihtoon NORDLYS-verkoston kautta. Hakuprosessi alkoi Suomessa jo alkuvuodesta 2013, jolloin hain Islannin yliopistoon vaihtoon syyslukukaudeksi 2013. Minua ei kuitenkaan valittu heti vaihto-ohjelmaan, vaan jäin varasijalle. Vasta elokuun alkupuolella sain yllätyksekseni kuulla minulle vapautuneesta paikasta, mutta koska syyslukukauden ilmoittautuminen oli Islannissa jo ohitse, onnistui vaihtoon lähtö vasta keväällä 2014. Tämä aikataulumuutos sopi suunnitelmiini hyvin, sillä olin joka tapauksessa jo päättänyt lähteä syksyllä muutamaksi kuukaudeksi reissuun Etelä-Amerikkaan.

Kun minut oli kotiyliopistossani valittu vaihtoon lähtijäksi, oli edessä enää haku Islannin yliopistoon. Hakuohjeet pitäisi tulla hakijalle sähköpostitse syyskuun alussa, ja hakemus oli toimitettava Islantiin saman kuun loppuun mennessä. Hakemus täytettiin netissä, jonka jälkeen se pitäisi tulostaa, allekirjoittaa ja lähettää liitteineen oman yliopiston yhteyshenkilölle, joka postittaa sen eteenpäin. Tämä kaikki on erittäin helppoa, jos ei satu ilmenemään sellaisia ongelmia kuin väärään sähköpostiosoitteeseen lähetetyt hakuohjeet, äärettömän hidas nettiyhteys hakemusta täytettäessä tai erittäin epäluotettava eteläamerikkalainen postilaitos. Siitä huolimatta, että nämä kaikki ongelmat sattuivat kohdalleni, saatiin hakemus kuitenkin erinäisten vaiheiden kautta ajoissa Islantiin. Marraskuun alussa sain Islannin yliopistosta sähköpostitse hyväksymiskirjeen.

Etukäteisvalmistelut

Kurssit: Islannin yliopiston kurssivalikoimaan pääsee tutustumaan helposti yliopiston nettisivujen kautta. Alustavat kurssivalinnat piti ilmoittaa jo jossain vaiheessa ennen vaihdon alkua, mutta valintoja pystyi tietenkin muokkaamaan myöhemmin ja vielä opintojen alettuakin. Omiin kurssivalintoihini kuului yksi islannin kielen kurssi sekä muutama saksan kurssi. Kevätlukukauden lukujärjestykset tulivat nettisivuille näkyville loppuvuodesta.

Apurahahakemus: Apurahahakemusta varten kävin vaihdostani vastaavan Leena Uskin luona marraskuussa täyttämässä ja allekirjoittamassa muutaman lomakkeen. Minulle myönnettiin noin neljä kuukautta kestävä vaihtoni ajalle apurahaa 200 euroa per vaihtokuukausi eli yhteensä 800 euroa. Lisäksi sain yliopiston matkastipendin, joka oli Islantiin matkustettaessa suuruudeltaan jopa 660 euroa. Apurahat tulivat hyvissä ajoin ennen vaihtoa tililleni.

Lennot: Varasin lentoni Islantiin jo lokakuun alussa, kuukautta ennen virallisen hyväksymiskirjeen saapumista, koska ajattelin hintojen vain nousevan lähtöpäivän lähestyessä. Käyttämäni lentoyhtiö oli Icelandair, joka lentää suoraan Helsingistä Reykjavikiin erittäinkin kohtuulliseen hintaan. Maksoin menolennostani vajaat 150 euroa. Lentokentältä

pääsee Reykjavikiin kätevästi bussilla (flybus tai kexpress). Paluulentoni varasin vasta helmikuunpuolella, kun kurssien tenttiaikataulut olivat tiedossa. Ajoissa varaamani paluulento maksoi vain 120 euroa.

Asunto: Reykjavikissa vaihto-opiskelijat asuvat lähes poikkeuksetta erilaisissa hostelleissa ja majataloissa, jotka tarjoavat huoneitaan vuokralle syksystä kevääseen, kun matkailijoita on vähemmän. Asunnonhaussa autetaan sen verran, että tuleville vaihto-opiskelijoille lähetetään yliopistolta marraskuun aikana sähköpostitse lista vapaina olevista majoituspaikoista yhteystietoineen. Kannattaa kuitenkin oma-aloitteisesti etsiä mahdollisten majapaikkojen yhteystietoja netistä ja kysellä majoitusmahdollisuuksista. Kuukausivuokra soluhuoneesta on paikasta riippuen noin 50 000 – 65 000 kruunua. Omalla keittonurkkauksella ja kylpyhuoneella varustetun huoneen vuokra lähtee liikkeelle noin 70 000 kruunusta. Itse asuin tällaisessa huoneessa soluhuoneen hinnalla (60 000 kr), koska sellainen vapautui vuokraamantani talosta tammikuun lopulla, ja hän sitten halusi majoittaa minut soluhuoneen sijaan sinne.

Rekisteröinti ja henkilötunnus: Marras-joulukuun aikana piti Islannin yliopistolle toimittaa hakemus rekisteröintiä ja henkilötunnuksen (kennitala) hakemista varten. Yliopistolta lähetettiin sähköpostitse erittäin selkeät ohjeet hakemuksen täyttämiseksi.

Paikan päällä

Kennitala, UGLA ja opiskelijakortti: Jos ennen vaihtoon lähtöä oli toimittanut rekisteröintilomakkeen yliopistolle ohjeiden mukaisesti, pystyi oman kennitalansa (syntymäaika + 4 numeroa) hakemaan passia vilauttamalla yliopiston Service Deskiltä heti saavuttuaan. Samalla sai tietoonsa oman käyttäjätunnuksensa ja salasanasensa, joilla pääsee kirjautumaan yliopiston sähköpostiin sekä UGLAan (NettiOpsu + Moodle). UGLAsta puolestaan voi tilata itselleen opiskelijakortin.

Opintojen aloitus: Kevätlukukaudella 2014 uusien vaihto-opiskelijoiden infotilaisuus järjestettiin 6. tammikuuta, mutta kaikki omat kurssini alkoivat vasta viikkoa myöhemmin. Aluksi kaikille kurseille pystyi osallistumaan vapaasti, sillä lopulliset kurssivalinnat tehtiin vasta muutaman viikon päästä UGLAssa.

Asukkaaksi rekisteröityminen: Islantiin muutosta piti ilmoittaa *Registers Iceland* -toimistoon. Sitä varten tarvitsi vain mennä toimistolle täyttämään ja palauttamaan yksi lomake. Oma kennitala pitää tietysti olla tiedossa ja henkilöllisyystodistus mukana.

Tutortoiminta: Jokaiselle vaihto-opiskelijalle löytyi halutessaan tutor eli *buddy*. Oman kokemukseni mukaan tämä tutortoiminta ei kuitenkaan ollut kovin onnistunutta, sillä ryhmälleni löytyi tutor vasta reilu kuukausi vaihdon alkamisesta. Tapaaminen taas järjestyi vasta maaliskuun puolella. Yleensä kuitenkin tutorin apu olisi paikallaan mielestäni juurikin ennen vaihtoa tai ensimmäisten viikkojen aikana. Mikään ei kuitenkaan ollut niin vaikeaa, etteikö siitä ilman tutorin apua olisi selvinnyt.

Tietokoneet ja tulostus: Yliopistolla oli tietokonealuokkia siellä täällä, joita sai tietysti käyttää silloin kun niissä ei järjestetty opetusta. Tulostaminen maksoi 7 kruunua per tulostettu sivu ja tulostuskiintiötä pystyi ostamaan lisää Service Deskiltä.

Opinnot

Otin vaihdon ennen kaikkea levon kannalta, mutta tietysti muutama opintopistekin tarttui matkaan. Suoritin yhden Islannin kurssin (Self Study in Icelandic, 10 op) sekä yhden saksan kurssin (The German-Speaking Countries I, 5 op). Osallistuin myös toiselle saksan kurssille (Writing Skills in German IV: Communicative Skills, 5 op), mutta erinäisistä syistä johtuen en tehnyt kurssin tenttiä, joten opintopisteet jäivät saamatta. Lisäksi opiskelin itsenäisesti erästä Tampereella toukokuussa tenttimääni pakollista saksan kurssia varten. Ensimmäisellä viikolla kävin muutamalla muullakin saksan kurssilla tutustumassa tarjontaan, mutta mikään kurseista ei ollut sellainen, jolla olisin saanut pakollisia opintojani Suomessa hyväksiluettua. Niinpä päätin jättää ne väliin.

Islannin kurssilla käytiin läpi netistä löytyvän Icelandic Online -kielikurssin laajennettu versio, minkä lisäksi tehtiin lisätehtäviä oman valinnan mukaan joko kieliopin tai kuullun- tai luetunymmärtämisestä. Itse valitsin kieliopin, jota varten piti ostaa tehtäväkirja (1000 kr). Kurssin puolivälissä tuli tehdä kotona välikoe ja kurssin päätteeksi oli ohjelmassa vielä opiskeluaineistoon pohjautuva tentti. Suorittamani saksan kurssi vastasi Tampereen yliopiston Saksankielisten maiden nykykulttuuri -kurssia. Kurssilla käsiteltiin kattavasti saksankielisten maiden yhteiskunnallista, poliittista ja taloudellista järjestelmää, maantietoa ja kulttuuria sekä koulutusjärjestelmää. Oppitunteja oli kaksi kertaa viikossa pari tuntia kerralla ja käyttökielenä kurssilla oli tietysti saksa. Kurssilla oli kaksi opettajaa, joista toinen oli islantilainen ja toinen saksalainen. Kaikki kurssin oppimateriaali joko saatiin opettajilta tai he lisäsivät sen UGLAan, josta jokaisen oli itse tulostettava monisteensa. Kurssin aikana tehtiin muutamia välitestejä ja lopuksi tietysti tentti.

Ainakin saksan opetuksen osalta taso Islannissa oli valitettavasti alhaisempi kuin mihin Tampereella olin tottunut. Opettajat eivät vaatineet opiskelijoilta paljonkaan eikä kurseilla ollut edes läsnäolopakkoa. Ryhmäkoko vaihteli siis päivästä riippuen muutamasta opiskelijasta noin viiteentoista. Islantilaisilla opiskelijoilla oli tapana tulla tunnille aivan viime tipassa tai sitten heitä valui paikalle pikku hiljaa ensimmäisen puolen tunnin ajan. Tällainen toiminta oli minusta hieman outoa ja huomasi, ettei se opettajiakaan pahemmin miellyttänyt. Yliopistossa oli muutamia saksalaisia harjoittelijoita, jotka olivat mukana tunneilla ja auttoivat tarvittaessa. Harjoittelijat järjestivät myös kevään aikana muutamia leffailtoja yliopistolla, jolloin katsoimme saksalaisia elokuvia.

Tenttiakataulut ilmestyivät UGLAan helmikuussa. Toisin kuin meillä Tampereella, Islannin yliopistossa toimi jokin erillinen taho, joka järjesteli tenttiakataulut kaikille kurseille. Tenttijärjestelmä oli hyvin jäykkä, enkä esimerkiksi saanut tehdä toisen saksan kurssini tenttiä aikaisemmin kuin tenttiakatauluun oli kirjattu, vaikka opettajalleni se olisi ollut täysin OK. Muutenkin tenttitilaisuudet olivat jotenkin huvittavia. Koejärjestelyt olivat melkein kuin ylioppilaskirjoituksissa ja valvojina toimivat vanhat eläkeläiset, jotka haukansilmin seurasivat, ettei kellään vain ollut esimerkiksi ylimääräistä kynää pöydällä tentin aikana. Tenttien tulokset tulivat UGLAan heti viikon kahden sisään, mutta virallinen opintorekisteriote Islannin yliopistolta omalle yliopistolleni saapui vasta kesäkuun lopulla.

Islanti asuinmaana

Islanti on mielestäni kulttuurisesti hyvin paljon Suomen kaltainen maa. Ihmiset ovat ystävällisiä ja asiat hoituvat helposti (tentin suoritusajankohdan vaihtamista lukuun ottamatta). Hintataso ruokaostosten osalta oli myös samaa tasoa Suomen kanssa, vaikka jotkut tuotteet kuten liha ja juustot olivat kalliimpia. Itse en ostanut vaihtoni aikana uusia vaatteita, mutta käsitykseni mukaan vaatekauppojen valikoima ei ollut kovin suuri eivätkä tuotteet ainakaan olleet edullisempia kuin Suomessa. Olin ainakin itse tyytyväinen, että olin pakannut kaikki tarvitsemani vaatteet kotoa mukaan.

Islannin ilmastoa pidetään arvaamattomana, ja sitä se onkin. Toisaalta ulkolämpötila talvella Reykjavikissa ei oman kokemukseni mukaan vaihdellut kuin noin -3 ja +3 asteen välillä, joten sen suhteen arvaamattomuus ei pidä paikkaansa. Tammikuussa Islantiin saapuessani ei maassa ollut oikeastaan ollenkaan lunta, mutta monet kävelytiet olivat paksussa jäässä. Kannattaa siis pakata mukaan sellaiset kengät, joilla ei liukastu. Muutenkaan lunta ei satanut kuin muutaman kerran kevään aikana ja silloinkin se sulii hyvin nopeasti pois. Myös tuulen ja sateen pitävä takki on syytä ottaa mukaan, sillä tuuli saattoi olla todella voimakas ja joskus siihen yhdistyi lisäksi sade vaakatasossa. Sateenvarjolla ei siis pärjää. Kuitenkin pääasiassa sää oli Reykjavikissa miellyttävä ja kevään edetessä sää tietenkin lämpeni.

Vapaa-ajalla Reykjavikista löytyy varmasti jokaiselle tekemistä. Itse kävin usein ihan vain kävelylenkillä merenrannassa raukeasta ulkoilmasta ja rauhoittavista maisemista nauttien. Toinen minulle todella mieluisa harrastus vaihtoni aikana oli ehdottomasti uinti, sillä uimaradoilla oli aina hyvin tilaa ja erityisesti pidin siitä, että uima-altaat sijaitsivat ulkona. Oma vakiopaikkani oli yliopiston läheisyydessä sijaitseva pienehkö uimala *Vesturbæjarlaug*, jonka lisäksi kaupungista

löytyy paljon muitakin uimapaikkoja. *Laugardalslaug* oli paljon suurempi uimala, mutta koska asuin toisella suunnalla, ei siellä tullut montaa kertaa käytyä. Vaikkei uintia harrastaisikaan, kannattaa uimaloihin ehdottomasti mennä ihan vain rentoutumaan, sillä niistä löytyy 38–44 asteisia lämpöaltaita.

Islannin luonto on karu mutta kaunis ja monella tapaa aivan erityinen. Kun pääkaupungin alueelta ajaa autolla pois, ei asutusta näy enää paljon missään, vaan ainoastaan luontoa. Itse matkustelin Islannissa enemmän vasta huhtikuussa, jolloin vanhempani ja kavereitani tuli käymään. Islannissa matkusteluun on hyvä vuokrata auto ja jos tarkoituksena on ajaa pienempiä teitä, kannattaa harkita jeeppiä ajoneuvoksi. Kartalla nimittäin moni tie saattaa vaikuttaa hyvältä, mutta todellisuus on toinen. Kavereideni kanssa matkatessamme yövimme teltoissa majoituskuluissa säästääksemme, mutta tätä vaihtoehtoa en kaikille suosittelen. Huhtikuussa Islannin pohjoisosissa oli nimittäin usein vielä lunta rannikkoa lukuun ottamatta. Tuulta riitti ja yöt olivat kylmiä, mutta matkan varrelta löytyi onneksi lämpimiä lähteitä, joihin pääsi lämmittelemään. Joka tapauksessa Islannissa kannattaa matkustella, sillä sen luonto tarjoaa paljon sellaista, mihin en ainakaan itse aiemmilla reissuillani ole koskaan törmännyt.

Vaihdon päätyttyä

Islannissa vaihdon päättymiseen ei liittynyt mitään byrokratiaa. Ainoastaan *Registers Iceland* -toimistossa piti muistaa muutamaa päivää ennen lähtöä käydä ilmoittamassa muutosta, mikä kävi yhtä helposti kuin asukkaaksi rekisteröityminenkin. Palasin Islannista takaisin Suomeen heti toukokuun alussa, jotta kerkesin valmistautua toukokuun puolivälissä Tampereella suorittamaani tenttiin. Monet vaihto-opiskelijat jäivät kuitenkin Islantiin pidemmäksi aikaa ja matkustelivat vielä ennen kotiinlähtöä. Opintorekisteriote suorittamistani kursseista arvosanoineen lähetettiin Islannista automaattisesti Tampereen yliopistolle.

Hain Islannissa suorittamilleni kursseille hyväksilukua vasta syyskuussa opintojen alettua Tampereella. Islannin kielen kurssi sisällytettiin opintoihini ja suorittamalla saksan kurssilla sain korvattua yhden opintojeni pakollisista kursseista. Tampereen yliopiston päässä kaikki sujui mutkitta aina hakuvaiheesta opintojen hyväksilukuun, eikä Islannin yliopiston toiminnastakaan pahemmin huomautettavaa löydy.

Vaihtolukukausi Islannissa oli kokonaisuudessaan mukava kokemus ja oli hyvä saada hieman perspektiiviä saksan opiskeluun Tampereella. Olen aiempien opintojeni yhteydessä ollut vaihdossa jo kerran aiemmin ja viettänyt viime vuosina todella paljon aikaa ulkomailla töissä, harjoitteluissa ja reissussa, mistä johtuen tämä Islannin vaihto ei ollut minulle "aivan ainutkertainen kokemus", kuten vaihdossa olleet usein vaihtolukukauttaan tai -vuottaan mainostavat. Niin kuin kaikkeen muuhunkin, myös ulkomailla asumiseen ja olemiseen tottuu. Islanti oli joka tapauksessa erittäin miellyttävä vaihtokohde, eli jos sinne yhtään tekee mieli lähteä, niin vaihtoon kannattaa ehdottomasti hakea!